

Usmernenia

**Usmernenia 04/2022 týkajúce sa výpočtu správnych pokút
v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov**

Verzia 2.1

Prijaté 24. mája 2023

Postupnosť verzií

Verzia 1.0	12. mája 2022	Prijatie usmernení na účely verejnej konzultácie
Verzia 2.0	24. mája 2023	Prijatie usmernení po verejnej konzultácii
Verzia 2.1	29. júna 2023	Menšie opravy

ZHRNUTIE

Európsky výbor pre ochranu údajov (EDPB) prijal tieto usmernenia na účely harmonizácie metodík, ktoré používajú dozorné orgány na výpočet sumy pokuty. Tieto usmernenia sú doplnkom k Usmerneniam týkajúcim sa používania a stanovovania správnych pokút na účely nariadenia 2016/679 (WP253), ktoré sa prijali skôr a ktoré sa vzťahujú na okolnosti, za akých sa má uložiť pokuta.

Výpočet sumy pokuty je v kompetencii dozorného orgánu a vzťahujú sa naň pravidlá stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. V tejto súvislosti sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov vyžaduje, aby bola suma pokuty v každom jednotlivom prípade účinná, primeraná a odrádzajúca (článok 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Navyše musia dozorné orgány pri stanovovaní sumy pokuty náležite zohľadniť zoznam okolností, ktoré sa týkajú prvkov porušenia (jeho závažnosti) alebo povahy páchatelia (článok 83 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Napokon suma pokuty nesmie presiahnuť maximálne sumy stanovené v článku 83 ods. 4, 5 a 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Výpočet sumy pokuty sa preto zakladá na konkrétnom hodnotení, ktoré sa vykoná v každom jednotlivom prípade, a to podľa parametrov stanovených všeobecným nariadením o ochrane údajov.

Pri zohľadnení uvedených skutočností EDPB vypracoval túto metodiku na výpočet správnych pokút za porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorá zahŕňa päť krokov:

Najprv treba identifikovať spracovateľské operácie v príslušnom prípade a zhodnotiť uplatňovanie článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (**kapitola 3**). Po druhé je potrebné identifikovať východiskový bod pre ďalší výpočet sumy pokuty (**kapitola 4**). Na tento účel sa vyhodnotí klasifikácia porušenia podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pričom sa zhodnotí závažnosť porušenia vzhľadom na okolnosti prípadu, a vykoná sa hodnotenie obratu podniku. Tretím krokom je hodnotenie prítahujúcich a poľahčujúcich okolností súvisiacich so správaním prevádzkovateľa/sprostredkovateľa v minulosti či v súčasnosti a zodpovedajúce zvýšenie alebo zníženie pokuty (**kapitola 5**). Štvrtý krok je identifikácia príslušných zákonných maximálnych súm za rôzne porušenia. Navýšenia uplatnené v predchádzajúcich či v ďalších krokoch nemôžu presiahnuť tieto maximálne sumy (**kapitola 6**). Napokon sa vyžaduje analýza toho, či vypočítaná konečná suma spĺňa požiadavky na účinnú, odrádzajúcu a primeranú pokutu. Výšku pokuty možno stále zodpovedajúcim spôsobom upraviť (**kapitola 7**), no nesmie presiahnuť príslušné zákonné maximum.

Počas všetkých uvedených krokov treba pamätať na to, že výpočet výšky pokuty nie je len bežná matematická operácia. Rozhodujúcimi faktormi na určenie konečnej sumy sú práve okolnosti konkrétneho prípadu. Konečná suma pokuty môže v každom prípade predstavovať akúkoľvek sumu do (a vrátane) zákonného maxima.

Tieto usmernenia a ich metodika podliehajú neustálemu preskúmvaniu zo strany EDPB.

Obsah

ZHRNUTIE	3
KAPITOLA 1 – ÚVOD	6
1.1 – Právny rámec.....	6
1.2 – Cieľ.....	7
1.3 – Rozsah pôsobnosti.....	7
1.4 – Uplatniteľnosť.....	8
KAPITOLA 2 – METODIKA NA VÝPOČET SUMY POKUTY	8
2.1 – Všeobecné aspekty	8
2.2 – Prehľad metodiky	9
2.3 – Porušenia s pevne stanovenými sumami.....	9
KAPITOLA 3 – SÚBEŽNÉ PORUŠENIA A UPLATŇOVANIE ČLÁNKU 83 ODS. 3 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV	10
Diagram	11
3.1 – Jedno konanie, ktoré možno sankcionovať.....	12
3.1.1 – Súbeh	13
3.1.2 – Jednotnosť konania – článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	15
3.2 – Niekoľko typov konania, ktoré možno sankcionovať	16
KAPITOLA 4 – VÝCHODISKOVÝ BOD VÝPOČTU	17
4.1 – Kategorizácia porušení podľa článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	17
4.2 – Závažnosť porušení v jednotlivých prípadoch	17
4.2.1 – Povaha, závažnosť a trvanie porušení.....	18
4.2.2 – Úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušení	19
4.2.3 – Kategórie dotknutých osobných údajov	20
4.2.4 – Klasifikácia závažnosti porušení a určenie primeranej východiskovej sumy	21
4.3 – Obrat podniku na účely uloženia účinnej, odrádzajúcej a primeranej pokuty	23
KAPITOLA 5 – PRIŤAŽUJÚCE A POĽAHČUJÚCE OKOLNOSTI	26
5.1 – Určenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností	26
5.2 – Kroky, ktoré podnikol prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ na zmiernenie škody, ktorú utrpeli dotknuté osoby	26
5.3 – Miera zodpovednosti prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.....	26
5.4 – Predchádzajúce porušenia zo strany prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.....	27
5.4.1 – Časový rámec	27
5.4.2 – Vec	28
5.4.3 – Ďalšie aspekty	28
5.5 – Miera spolupráce s dozorným orgánom pri náprave porušení a zmiernení možných nepriaznivých dôsledkov porušení	29
5.6 – Spôsob, akým sa dozorný orgán dozvedel o porušení	29

5.7 – Splnenie opatrení, ktoré boli predtým prijaté v rovnakej veci	30
5.8 – Dodržiavanie schválených kódexov správania alebo schválených mechanizmov certifikácie.....	30
5.9 – Ďalšie priťažujúce a poľahčujúce okolnosti	31
KAPITOLA 6 – ZÁKONNÉ MAXIMUM A ZODPOVEDNOSŤ PODNIKOV.....	34
6.1 – Stanovenie zákonného maxima.....	34
6.1.1 – Statické maximálne sumy	34
6.1.2 – Dynamické maximálne sumy	34
6.2 – Stanovenie obratu podniku a jeho zodpovednosti	35
6.2.1 – Vymedzenie podniku a zodpovednosti podnikov.....	35
6.2.2 – Stanovenie obratu.....	38
KAPITOLA 7 – ÚČINNOSŤ, PRIMERANOSŤ A ODRÁDZAJÚCI EFEKT	39
7.1 – Účinnosť	39
7.2 – Primeranosť.....	39
7.3 – Odrádzajúci efekt.....	41
KAPITOLA 8 – FLEXIBILITA A PRAVIDELNÉ HODNOTENIE	41
PRÍLOHA – TABUĽKA S PRÍKLADMI K USMERNENIAM 04/2022 TÝKAJÚCIM SA VÝPOČTU SPRÁVNÝCH POKÚT V SÚLADE SO VŠEOBECNÝM NARIADENÍM O OCHRANE ÚDAJOV	43

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 70 ods. 1 písm. k), j) a e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na prílohu XI a protokol 37 k uvedenej dohode, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018¹,

so zreteľom na články 12 a 22 svojho rokovacieho poriadku,

so zreteľom na Usmernenia pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 týkajúce sa používania a stanovovania správnych pokút na účely nariadenia 2016/679 (WP253), ktoré schválil Európsky výbor pre ochranu údajov (ďalej len „EDPB“) na svojom prvom plenárnom zasadnutí,

PRIJAL TIETO USMERNENIA:

KAPITOLA 1 – ÚVOD

1.1 – Právny rámec

1. Všeobecným nariadením o ochrane údajov (nazývaným aj „GDPR“), ktoré je uplatniteľné od 25. mája 2018, EÚ dokončuje komplexnú reformu regulácie ochrany údajov v Európe. Ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov patrí medzi základné práva. Nariadenie tvorí niekoľko kľúčových zložiek, pričom jednou z nich sú silnejšie právomoci pre presadzovanie práva, ktorými disponujú dozorné orgány. V nariadení sa ukladajú nové a významne vyššie pokuty a stanovuje sa ich harmonizácia medzi členskými štátmi.
2. Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia údajov majú zvýšenú zodpovednosť, aby zabezpečili účinnú ochranu osobných údajov jednotlivcov. Dozorné orgány majú právomoci na zabezpečenie dodržiavania zásad všeobecného nariadenia o ochrane údajov a práv dotknutých jednotlivcov v súlade so znením všeobecného nariadenia o ochrane údajov a v jeho duchu.
3. Preto EDPB vypracoval usmernenia, aby poskytol jasný a transparentný základ pre stanovovanie pokút zo strany dozorných orgánov. Usmernenia týkajúce sa používania a stanovovania správnych pokút, ktoré už boli uverejnené, sa vzťahujú na okolnosti, za ktorých by správna pokuta predstavovala vhodný nástroj. Takisto obsahujú výklad súvisiacich kritérií v článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov². V týchto usmerneniach sa rieši metodika výpočtu správnych pokút. Uvedené dva súbory usmernení sa uplatňujú súčasne a mali by sa vnímať ako vzájomne doplnkové.

¹ Odkazy na „členské štáty“ v tomto dokumente by sa mali chápať ako odkazy na „členské štáty EHP“.

² Usmernenia týkajúce sa používania a stanovovania správnych pokút na účely nariadenia 2016/679 (WP 253) (ďalej len „usmernenia WP 253“). EDPB schválil usmernenia WP 253 na svojom prvom plenárnom zasadnutí 25. mája 2018. Pozri dokument *Endorsement 1/2018* (Schválenie 1/2018), ktorý je dostupný online na [tejto adrese](#).

1.2 – Cieľ

4. Tieto usmernenia majú dozorné orgány používať na to, aby zabezpečili konzistentné uplatňovanie a presadzovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V usmerneniach je navyše vyjadrený spoločný výklad ustanovení článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov zo strany EDPB.
5. Cieľom týchto usmernení je vytvoriť harmonizované východiskové body na účely všeobecnej orientácie, na základe ktorých možno vypočítať správne pokuty v jednotlivých prípadoch. Podľa ustálenej judikatúry však takéto usmernenia nemusia byť natoľko špecifické, aby mohol prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ matematicky presne vypočítať očakávanú pokutu³. V týchto usmerneniach sa sústavne zdôrazňuje, že konečná suma pokuty závisí od všetkých okolností prípadu. EDPB preto plánuje harmonizáciu východiskových bodov a metodík, ktoré sa používajú na výpočet pokuty, namiesto harmonizácie výsledku.
6. Tieto usmernenia možno chápať tak, že sa v nich poskytujú jednotlivé kroky, hoci dozorné orgány nemajú povinnosť vykonať všetky kroky, ak v danom prípade nie sú uplatniteľné, ani poskytnúť zdôvodnenie v súvislosti s aspektmi usmernení, ktoré sa neuplatňujú. Napriek tomu by sa mali zdôvodniť aspoň tie faktory, ktoré viedli k určeniu miery závažnosti, ako aj uplatnený obrat a zohľadnené priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.
7. Bez ohľadu na tieto usmernenia sa na dozorné orgány stále vzťahujú všetky procesné povinnosti v súlade s vnútroštátnym právom a právom EÚ vrátane povinnosti uviesť zdôvodnenie vlastných rozhodnutí a povinnosti v rámci mechanizmu jednotného kontaktného miesta [one stop shop mechanism]. Vzhľadom na to sa síce od dozorných orgánov vyžaduje, aby poskytli dostatočné zdôvodnenie svojich zistení v zmysle vnútroštátneho práva a práva EÚ, no tieto usmernenia by sa nemali vykladať ako požiadavka na dozorné orgány, aby uviedli presnú východiskovú sumu alebo vyčíslili presný vplyv každej priťažujúcej a poľahčujúcej okolnosti. Navyše jednoduchý odkaz na tieto usmernenia nemôže byť náhradou za zdôvodnenie, ktoré treba poskytnúť v konkrétnom prípade.
8. Usmernenia sa budú kontinuálne preskúmať s ohľadom na vypracovanie postupov v EÚ a EHP. Treba poznamenať, že s výnimkou Dánska a Estónska⁴ majú dozorné orgány právomoci uložiť správne pokuty, ktoré sú záväzné, ak sa proti nim nepodá odvolanie. Časom sa teda ďalej vyvinie správna aj súdna prax.

1.3 – Rozsah pôsobnosti

9. Zámerom týchto usmernení je úprava a vytvorenie základu pre stanovovanie pokút dozornými orgánmi na ústrednej úrovni. Usmernenia sa vzťahujú na všetky druhy prevádzkovateľov a sprostredkovateľov podľa článku 4 body 7 a 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov s výnimkou fyzických osôb, pokiaľ nekonajú ako podniky. Nie sú tým dotknuté právomoci vnútroštátnych orgánov ukladať pokuty fyzickým osobám.
10. Podľa článku 83 ods. 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže každý členský štát stanoviť pravidlá týkajúce sa toho, či a v akom rozsahu sa môžu správne pokuty uložiť orgánom verejnej moci a verejnoprávnym subjektom zriadeným v danom členskom štáte. Za predpokladu, že dozorné orgány majú túto právomoc na základe vnútroštátnych právnych predpisov, tieto usmernenia sa uplatňujú na výpočet pokuty, ktorá sa má uložiť orgánom verejnej moci a verejnoprávnym subjektom, a to s výnimkou kapitoly 4.3. Dozorné orgány však stále môžu uplatňovať metodiku podobnú tej, ktorá sa opisuje v tejto kapitole. Navyše sa kapitola 6 neuplatňuje na výpočet pokuty, ktorá sa má uložiť orgánom verejnej moci a verejnoprávnym subjektom, pokiaľ sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch stanovujú odlišné zákonné maximálne sumy a ak daný orgán verejnej moci alebo verejnoprávny subjekt nekoná ako podnik vymedzený v kapitole 6.2.1.

³ Pozri napríklad spojené veci C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Dansk Rørindustri A/S a i./Komisia, bod 172 a vec T-91/11, InnoLux Corp./Komisia, bod 88.

⁴ Pozri odôvodnenie 151 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

11. Usmernenia sa týkajú cezhraničných aj iných prípadov.
12. Usmernenia nie sú vyčerpávajúce a vo všeobecnosti neobsahujú vysvetlenia rozdielov medzi vnútroštátnymi systémami správneho, občianskeho a trestného práva pri ukladaní správnych sankcií.

1.4 – Uplatniteľnosť

13. Podľa článku 70 ods. 1 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov má EDPB právomoc vydávať usmernenia, odporúčania a najlepšie postupy s cieľom podnietiť konzistentné uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V článku 70 ods. 1 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že Výbor zabezpečí konzistentné uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a najmä že z vlastnej iniciatívy, prípadne na žiadosť Európskej komisie vypracuje usmernenia pre dozorné orgány, pokiaľ ide o uplatňovanie opatrení uvedených v článku 58 a stanovenie správnych pokút podľa článku 83.
14. Aby sa dosiahol konzistentný prístup k ukladaniu správnych pokút, ktorým sa primerane zohľadnia všetky zásady stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, EDPB sa dohodol na spoločnom výklade kritérií posudzovania v článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Jednotlivé dozorné orgány zohľadnia tento spoločný prístup v súlade s miestnym správnym a súdnym právom, ktoré sa na ne vzťahuje.

KAPITOLA 2 – METODIKA NA VÝPOČET SUMY POKUTY

2.1 – Všeobecné aspekty

15. Napriek povinnostiam v oblasti spolupráce a konzistentnosti je výpočet sumy pokuty v kompetencii dozorného orgánu. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa vyžaduje, aby bola suma pokuty v každom jednotlivom prípade účinná, primeraná a odrádzajúca (článok 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Navyše musia dozorné orgány pri stanovovaní sumy pokuty náležite zohľadniť zoznam okolností, ktoré sa týkajú prvkov porušenia (jeho závažnosti) alebo povahy páchatela (článok 83 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Výpočet sumy pokuty sa preto zakladá na konkrétnom hodnotení, ktoré sa vykoná v každom jednotlivom prípade, a to so zvážením parametrov zahrnutých vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.
16. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nestanovuje minimálna pokuta za konanie, ktorým sa porušujú pravidlá ochrany údajov. Namiesto toho sa všeobecným nariadením o ochrane údajov stanovujú len maximálne sumy v článku 83 ods. 4 až 6, v ktorom sa zoskupuje viacero rôznych typov konania. V konečnom dôsledku možno pokutu vypočítať len tak, že sa zväžia všetky faktory výslovne uvedené v článku 83 ods. 2 písm. a) – j) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktoré sú relevantné pre daný prípad, ako aj ďalšie príslušné prvky, aj keď sa výslovne neuvádzajú v daných ustanoveniach, keďže článkom 83 ods. 2 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa vyžaduje náležité zohľadnenie akýchkoľvek ďalších uplatniteľných okolností. Napokon musí byť konečná suma pokuty, ktorá je výsledkom takéhoto posúdenia, v každom jednotlivom prípade účinná, primeraná a odrádzajúca (článok 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Pri každej uloženej pokute sa musia dostatočne zohľadniť všetky tieto parametre, pričom pokuta zároveň nesmie prekročiť zákonné maximum stanovené článkom 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

2.2 – Prehľad metodiky

17. Pri zohľadnení uvedených parametrov EDPB vypracoval túto metodiku na výpočet správnych pokút za porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov:

Krok 1	Identifikácia spracovateľských operácií v danom prípade a vyhodnotenie uplatňovania článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. (kapitola 3)
Krok 2	Určenie východiskového bodu na účely ďalšieho výpočtu na základe hodnotenia (kapitola 4) a) klasifikácie v článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov; b) závažnosti porušenia podľa článku 83 ods. 2 písm. a), b) a g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov; c) obratu podniku ako jedného z relevantných prvkov, ktoré treba zvážiť na účely uloženia účinnej, odrádzajúcej a primeranej pokuty v zmysle článku 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
Krok 3	Hodnotenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností súvisiacich so správaním prevádzkovateľa/sprostredkovateľa v minulosti či v súčasnosti a zodpovedajúce zvýšenie alebo zníženie pokuty. (kapitola 5)
Krok 4	Identifikácia príslušných zákonných maximálnych súm v prípade rôznych spracovateľských operácií. Navýšenia uplatnené v predchádzajúcich či v ďalších krokoch nemôžu presiahnuť tieto sumy. (kapitola 6)
Krok 5	Analýza toho, či konečná suma vypočítanej pokuty spĺňa požiadavky na účinnú, odrádzajúcu a primeranú pokutu, ako sa vyžaduje v článku 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a zodpovedajúce zvýšenie či zníženie pokuty. (kapitola 7)

2.3 – Porušenia s pevne stanovenými sumami

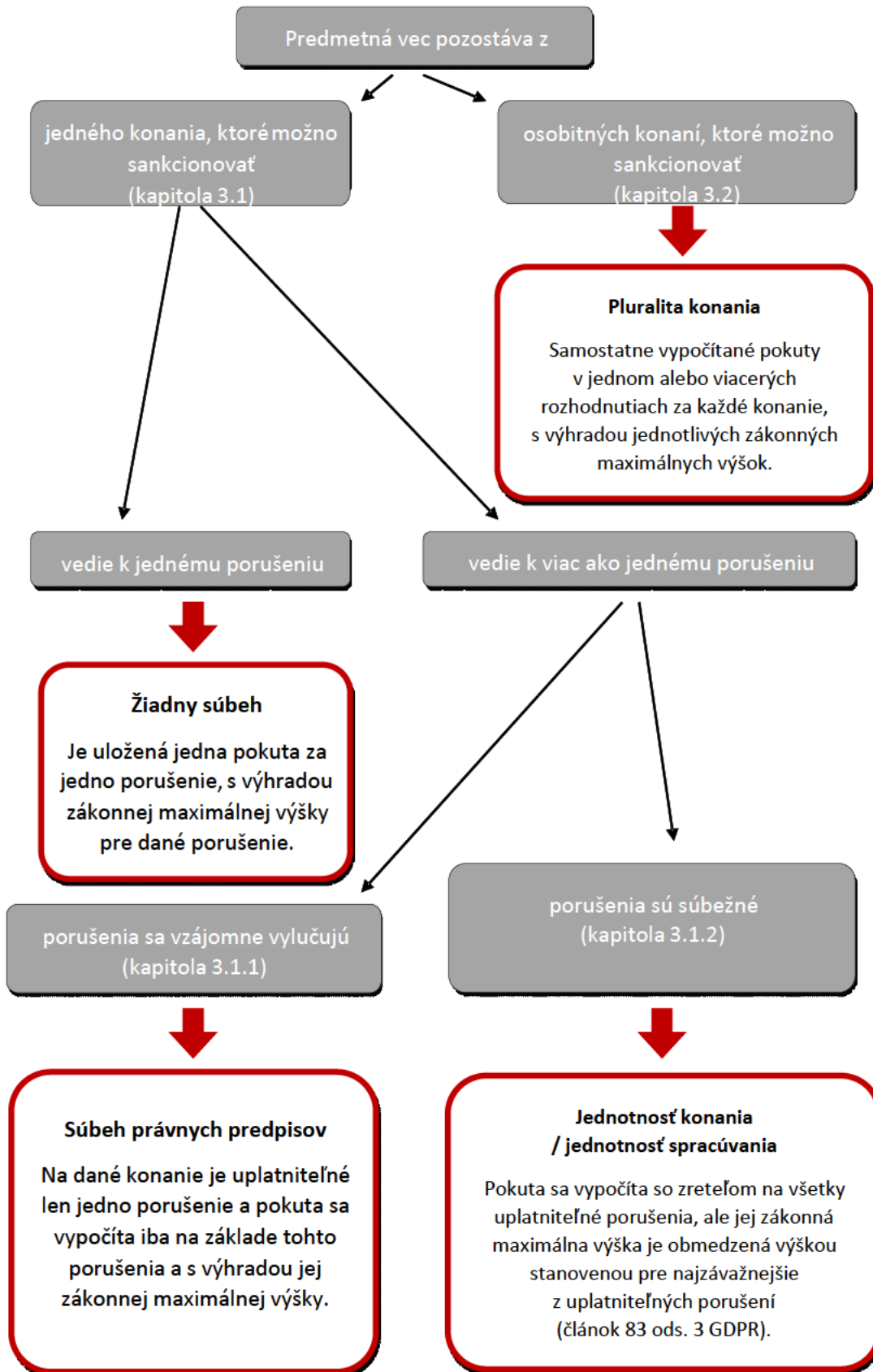
18. Za určitých okolností môže byť dozorný orgán toho názoru, že určité porušenia možno sankcionovať pokutou vo vopred určenej, pevne stanovenej sume. Uplatňovanie pevne stanovenej sumy v prípade určitých typov porušení nemôže viesť k žiadnemu obmedzeniu uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov, najmä jeho článku 83. Okrem toho uplatňovanie pevne stanovených súm neznamená, že sú dozorné orgány oslobodené od dodržiavania povinností v oblasti spolupráce a konzistentnosti (kapitola VII všeobecného nariadenia o ochrane údajov).
19. Je v kompetencii dozorného orgánu, aby určil, ktoré typy porušení možno sankcionovať vopred určenou, pevne stanovenou sumou, a to na základe ich povahy, závažnosti a trvania. Dozorný orgán tak nemôže urobiť, ak je to zakázané alebo ak by to bolo inak v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu.
20. Pevne stanovené sumy možno určiť podľa uváženia dozorného orgánu, pričom sa zohľadnia okrem iného aj sociálne a hospodárske okolnosti v príslušnom členskom štáte v súvislosti so závažnosťou porušenia podľa výkladu v článku 83 ods. 2 písm. a), b) a g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Odporúča sa, aby dozorný orgán vopred oznámil sumy a okolnosti ich uplatňovania.

KAPITOLA 3 – SÚBEŽNÉ PORUŠENIA A UPLATŇOVANIE ČLÁNKU 83 ODS. 3 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV

21. Než bude možné vypočítať pokutu na základe metodiky uvedenej v týchto usmerneniach, treba najprv vziať do úvahy, z akého konania (faktické okolnosti súvisiace so správaním) a akých porušení (abstraktné právne opisy toho, čo možno sankcionovať) vychádza pokuta. Konkrétny prípad môže skutočne zahŕňať okolnosti, ktoré možno považovať buď za jedno a to isté konanie, alebo za osobitné konania, ktoré možno sankcionovať. Takisto je možné, že jedno a to isté konanie môže viesť k niekoľkým rôznym porušeniam, pričom pripísanie jedného porušenia zabraňuje pripísaniu iného porušenia, prípadne môžu byť porušenia pripísané súčasne. Inak povedané, môžu sa vyskytnúť prípady súbežných porušení. V závislosti od pravidiel súbehu to môže viesť k odlišným výpočtom pokút.
22. Pri preskúmaní analýzy tradícií členských štátov týkajúcich sa pravidiel súbehu, ako sa uvádza v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie,⁵ a pri zohľadnení rôznych rozsahov pôsobnosti a právnych účinkov možno tieto zásady všeobecne zoskupiť do týchto **troch kategórií**:
- **súbeh (kapitola 3.1.1),**
 - **jednotnosť konania (kapitola 3.1.2),**
 - **pluralita konania (kapitola 3.2).**
23. Tieto rozličné kategórie súbehu nie sú vo vzájomnom rozpore, ale majú rôzne rozsahy uplatňovania a zapadajú do celkového koherentného systému, ktorým sa poskytuje logická testovacia schéma.
24. Preto je dôležité najprv zistiť,
- a) či sa okolnosti majú považovať za jediné (**kapitola 3.1**) konanie alebo za niekoľko typov konania, ktoré možno sankcionovať (**kapitola 3.2**);
 - b) ak ide o jedno konanie (**kapitola 3.1**) či príslušné konanie vedie k jednému alebo viacerým porušeniam, a
 - c) v prípade, že ide o jedno konanie vedúce k viacerým porušeniam, či pripísanie jedného porušenia znemožňuje pripísanie iného porušenia (**kapitola 3.1.1**) alebo či možno porušenia pripísať súbežne (**kapitola 3.1.2**).

⁵ Pozri najmä podrobnú analýzu v návrhoch generálneho advokáta Tančeva vo veci C-10/18 P, Marine Harvest.

DIAGRAM

3.1 – Jedno konanie, ktoré možno sankcionovať

25. V prvom kroku je nevyhnutné určiť, či ide o jedno a to isté konanie, ktoré možno sankcionovať („to isté“), alebo či ide o viacero typov konania. To umožní identifikovať príslušné správanie, ktoré možno sankcionovať a za ktoré sa uloží pokuta. Je teda dôležité porozumieť tomu, aké okolnosti sa považujú za jedno a to isté konanie v porovnaní s viacerými. Príslušné správanie, ktoré možno sankcionovať, treba v každom jednotlivom prípade posúdiť a identifikovať. Napríklad v určitom prípade môžu „tie isté alebo súvisiace spracovateľské operácie“ predstavovať jedno a to isté konanie.
26. Pojem „spracovateľská operácia“ je obsiahnutý v článku 4 bode 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa „spracúvanie“ vymedzuje ako „operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad získavanie, zaznamenávanie, usporadúvanie, štruktúrovanie, uchovávanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehľadanie, využívanie, poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovanie iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami“.
27. Pri posudzovaní „tých istých alebo súvisiacich spracovateľských operácií“ treba pamätať na to, že dozorné orgány môžu pri posudzovaní porušení zohľadniť všetky povinnosti, ktoré sú právne nevyhnutné na zákonné vykonávanie spracovateľských operácií, okrem iného vrátane povinností v oblasti transparentnosti (napr. článok 13 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). To sa zdôrazňuje aj frázou „tie isté alebo súvisiace spracovateľské operácie“, ktorá naznačuje, že rozsah daného ustanovenia zahŕňa každé porušenie, ktoré má súvislosť s tými istými alebo súvisiacimi spracovateľskými operáciami alebo môže mať na ne vplyv.
28. Pojem „súvisiace“ sa vzťahuje na zásadu, podľa ktorej môže jednotné konanie zahŕňať viacero prvkov, ktoré sa vykonávajú z jednotnej vôle a ktoré sú kontextuálne (najmä vzhľadom na identickú dotknutú osobu, povahu a účel), priestorovo a časovo tak úzko prepojené, že by sa z objektívneho hľadiska považovali za jedno koherentné konanie. Dostatočné prepojenie by sa nemalo predpokladať nepodložene, aby dozorné orgány predišli porušeniu zásad odrádzajúcich sankcií a účinného presadzovania európskych právnych predpisov. Preto treba tieto aspekty súvislostí, ktoré sú potrebné na stanovenie dostatočného prepojenia, preskúmať v každom jednotlivom prípade.

Príklad 1a – Tie isté alebo súvisiace spracovateľské operácie

Finančná inštitúcia požiada úverový register o overenie bonity. Finančná inštitúcia získa tieto informácie a uloží ich do svojho systému.

Zber a uchovávanie údajov o úverovej bonite zo strany finančnej inštitúcie síce samy osebe predstavujú spracovateľské operácie, tvoria však súbor spracovateľských operácií, ktoré sa vykonávajú z jednotnej vôle a ktoré sú kontextuálne, priestorovo a časovo tak úzko prepojené, že z objektívneho hľadiska by sa považovali za jedno koherentné konanie. Preto sa spracovateľské operácie vykonávané finančnou inštitúciou majú považovať za „súvisiace“ a predstavujú to isté konanie.

Príklad 1b – Tie isté alebo súvisiace spracovateľské operácie

Data broker sa rozhodne vykonávať novú spracovateľskú činnosť takto: rozhodne sa zhromažďovať – ako tretia strana – históriu spotrebiteľských transakcií od desiatok maloobchodníkov bez právneho základu s cieľom vykonávať psychometrickú analýzu, aby mohol predvídať správanie jednotlivcov v budúcnosti vrátane ich politického hlasovania, ochoty odísť zo zamestnania a ďalších aspektov. V rámci toho istého rozhodnutia sa data broker rozhodne, že tento postup nezahŕňa do záznamov o spracovateľských činnostiach, nebude informovať dotknuté osoby a bude ignorovať všetky ich žiadosti o prístup v súvislosti s novými spracovateľskými operáciami. Spracovateľské operácie zahrnuté do uvedenej spracovateľskej činnosti tvoria súbor spracovateľských operácií,

ktoré sa vykonávajú z jednotnej vôle a sú kontextuálne, priestorovo a časovo prepojené. Majú sa považovať za „súvisiace“, pričom predstavujú to isté konanie. Zahŕňa to aj zanedbanie zápisu spracovateľskej činnosti do záznamov, informovania dotknutých osôb a zavedenia postupov, ktorými sa zabezpečí právo na prístup v súvislosti s novými spracovateľskými operáciami. Ide o nesplnenie uvedených povinností v prípade súvisiacich spracovateľských operácií.

Príklad 1c – Spracovateľské operácie, ktoré nie sú tie isté ani súvisiace

i) Stavebný úrad vykonáva previerku uchádzača o zamestnanie. Previerka osoby zahŕňa aj politickú príslušnosť, členstvo v odborovom združení a sexuálnu orientáciu. ii) O päť dní neskôr stavebný úrad od svojich dodávateľov (individuálnych podnikateľov) žiada, aby mu poskytli rozsiahle informácie o svojich obchodných dohodách s inými subjektmi, a to bez ohľadu na ich relevantnosť pre zmluvu so stavebným úradom alebo na povinnosti stavebného úradu týkajúce sa súladu. iii) O ďalší týždeň neskôr dôjde na stavebnom úrade k porušeniu ochrany osobných údajov. Sieť stavebného úradu je hacknutá, a to napriek zavedeným primeraným technickým a organizačným opatreniam. Hacker získa prístup k systému, v ktorom sa spracúvajú osobné údaje občanov, ktorí stavebnému úradu predložili žiadosti. Hoci boli údaje primerane zašifrované v súlade s uplatniteľnými normami, hacker to dokáže prelomiť s použitím vojenskej dešifrovacej technológie. Následne údaje predá na darknete. Stavebný úrad udalosť neoznámí dozornému orgánu napriek tomu, že je to jeho povinnosť. Dotknuté spracovateľské operácie v tomto prípade – t. j. previerka osoby, požiadavka, aby dodávatelia poskytli svoje údaje, a zanedbanie oznámenia porušenia ochrany osobných údajov – nie sú kontextuálne prepojené. Preto sa nepovažujú za „súvisiace“ a namiesto toho predstavujú rôzne konania.

29. Ak sa zistí, že okolnosti prípadu tvoria jedno a to isté konanie a vedú k jedinému porušeniu, pokutu možno vypočítať na základe uvedeného porušenia a príslušného zákonného maxima. Ak však okolnosti prípadu predstavujú jedno a to isté konanie, no dané konanie vedie nie k jednému, ale k viacerým porušeniam, treba zistiť, či pripísanie jedného porušenia znemožňuje pripísanie ďalšieho porušenia (kapitola 3.1.1) alebo či možno porušenia pripísať súčasne (kapitola 3.1.2). Ak okolnosti prípadu predstavujú viacero typov konania, treba ich považovať za pluralitu konania a riešiť ich podľa kapitoly 3.2.

3.1.1 – Súbeh

30. Zásada súbehu (nazýva sa aj „zdanlivý súbeh“⁶ alebo „falošný súbeh“) platí vtedy, keď uplatňovanie jedného ustanovenia znemožňuje alebo zahŕňa uplatňovanie ďalšieho ustanovenia. Inými slovami, k súbehu dochádza už na abstraktnej úrovni zákonných ustanovení. Dôvodom môže byť buď zásada špeciality⁷, zásada subsidiarity, alebo zásada konzumpcie, ktoré sa často uplatňujú v prípadoch, keď sa ustanoveniami chráni ten istý právny záujem. V takýchto prípadoch by bolo neoprávnené dvakrát sankcionovať páchatel'a za to isté protiprávne konanie⁸.
31. V takomto prípade súbehu by sa suma pokuty mala vypočítať len na základe porušenia, ktoré bolo vybrané podľa uvedených pravidiel („nahrádzajúce porušenie“)⁹.

⁶ Pozri napríklad rozsudok Österreichischer Verwaltungsgerichtshof, Ra 2018/02/0123, bod 9.

⁷ Ako sa usúdilo v prípade C-10/18 P, Marine Harvest/Komisia.

⁸ Pozri napríklad rozsudok Österreichischer Verwaltungsgerichtshof, Ra 2018/02/0123, bod 7.

⁹ Ako sa usúdilo v prípade C-10/18 P, Marine Harvest/Komisia.

Zásada špeciality¹⁰

32. Zásada špeciality (*specialia generalibus derogant*) je právna zásada, ktorá znamená, že špecifickejšie ustanovenie (pochádzajúce z toho istého právneho aktu alebo z odlišných právnych aktov s tou istou silou) nahrádza všeobecnejšie ustanovenie, aj keď majú obe ustanovenia ten istý cieľ. Následne sa môže špecifickejšie porušenie považovať za „kvalifikovaný typ“ vo vzťahu k menej špecifickému porušeniu. Na kvalifikovaný typ porušenia sa môže vzťahovať vyššia úroveň pokuty, vyššie zákonné maximum alebo dlhšia premlčacia lehota.
33. Niekedy sa však v dôsledku výkladu môže uplatňovať zásada špeciality aj v prípadoch, keď sa z dôvodu povahy a systematickosti jedno porušenie považuje za kvalifikáciu pre ďalšie porušenie, ktoré je zdanlivo špecifickejšie, hoci jeho samotné znenie výslovne nepoukazuje na dodatočný prvok.
34. Ak sa naopak dvomi ustanoveniami sledujú samostatné ciele, predstavuje to rozlišujúci faktor odôvodňujúci uloženie osobitných pokút. Ak napríklad porušenie jedného ustanovenia automaticky vedie k porušeniu druhého ustanovenia, ale opačne to neplatí, uvedené porušenia majú samostatné ciele.
35. Tieto zásady špeciality sa môžu uplatňovať len vtedy a len do takej miery, do akej sú v danom prípade ciele sledované príslušnými porušeniami skutočne zhodné. Keďže sa zásady ochrany údajov v článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov stanovujú ako zastrešujúce pojmy, môže dôjsť k situáciám, keď iné ustanovenia predstavujú presnejšie vyjadrenie takejto zásady, ale zásada sa nimi nevymedzuje vo svojej úplnosti. Inak povedané, ustanovením sa vždy nevymedzuje celý rozsah pôsobnosti zásady¹¹. V závislosti od okolností¹² sa tak v niektorých prípadoch zhodne prekrývajú a jedno porušenie môže nahradiť druhé, zatiaľ čo v iných prípadoch sa prelínajú len čiastočne, a preto nie sú úplne zhodné. Pokiaľ nie sú zhodné, nejde o súbeh. Pri výpočte pokuty sa namiesto toho môžu uplatňovať súčasne.

Zásada subsidiarity

36. Ďalšia forma súbehu sa často nazýva zásada subsidiarity. Uplatňuje sa, keď sa jedno porušenie považuje za pridružené k inému porušeniu. Môže to byť zdôvodnené buď tým, že sa v práve formálne uvádza subsidiarita, alebo tým, že subsidiarita je daná z vecných dôvodov¹³. K druhému uvedenému prípadu môže dôjsť vtedy, keď majú porušenia ten istý cieľ, no s jedným sa spája menšia miera obvinenia z nemorálnosti alebo protiprávneho konania (napr. správny delikt môže byť pridružený k trestnému činu atď.).

Zásada konzumpcie

¹⁰ Ako sa posúdilo v prípade C-10/18 P, Marine Harvest/Komisia.

¹¹ Záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021 o spore týkajúcom sa návrhu rozhodnutia írskoho dozorného orgánu týkajúceho sa spoločnosti WhatsApp Ireland podľa článku 65 ods. 1 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov (ďalej len „záväzné rozhodnutie u EDPB 1/2021“), bod 192.

¹² Záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 193.

¹³ Myšlienka formálnej subsidiarity sa nepriamo spomína aj v článku 35 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2555 zo 14. decembra 2022 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne kybernetickej bezpečnosti v Únii, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 910/2014 a smernica (EÚ) 2018/1972 a zrušuje smernica (EÚ) 2016/1148 (smernica NIS 2), hoci sa konflikt rieši na procesnej úrovni, nie na vecnom základe. Podľa daného ustanovenia platí, že „[a]k orgány dohľadu uvedené v článku 55 alebo 56 nariadenia (EÚ) 2016/679 uložia správnu pokutu podľa článku 58 ods. 2 písm. i) uvedeného nariadenia, príslušné orgány neuložia správnu pokutu podľa článku 34 tejto smernice za porušenie uvedené v odseku 1 tohto článku spôsobené rovnakým konaním, ktoré bolo dôvodom správnej pokuty podľa článku 58 ods. 2 písm. i) nariadenia (EÚ) 2016/679.“ Porušenie, na ktoré sa odkazuje v článku 35 ods. 1 smernice NIS 2, sa nepriamo považuje za pridružené k pokute na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ak sa to týka toho istého konania.

37. Zásada konzumpcie sa uplatňuje v prípadoch, keď porušenie jedného ustanovenia pravidelne vedie k porušeniu ďalšieho ustanovenia, často preto, že jedno porušenie je prvým krokom k druhému porušeniu.

3.1.2 – Jednotnosť konania – článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

38. Zásada jednotnosti konania (ktorá sa označuje aj ako „ideálny súbeh“) sa podobne ako situácia súbehu uplatňuje v prípadoch, keď sa na jedno konanie vzťahuje niekoľko zákonných ustanovení. Rozdiel je, že jedno ustanovenie nijako neznemožňuje ani nenahradzuje uplatniteľnosť druhého ustanovenia, pretože nepatria do rozsahu pôsobnosti zásad špeciality, subsidiarity a konzumpcie a majú zväčša odlišné ciele.
39. Zásada jednotnosti konania bola ďalej špecifikovaná na úrovni sekundárneho práva v článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov ako jednotné spracúvanie. Treba si uvedomiť, že článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uplatňuje obmedzene a nebude platiť v každom prípade, v ktorom sa zistí niekoľko porušení, ale len v tých prípadoch, v ktorých dôjde k niekoľkým porušeniam v dôsledku „tých istých alebo súvisiacich spracovateľských operácií“, ako sa uvádza vyššie.¹⁴ V takých prípadoch celková suma správnej pokuty nepresiahne sumu, ktorá sa stanovuje za najzávažnejšie porušenie¹⁵.
40. V niektorých prípadoch možno predpokladať jednotnosť konania aj vtedy, keď jediné konanie predstavuje viacnásobné porušenie toho istého zákonného ustanovenia. K takému prípadu môže dôjsť hlavne vtedy, keď okolnosti predstavujú opakované a rovnorodé porušenie toho istého zákonného ustanovenia v priestorovej blízkosti a v rýchlom časovom slede.

Príklad 2 – Jednotnosť konania

Prevádzkovateľ počas jedného dňa niekoľkokrát rozošle skupinám dotknutých osôb súbor marketingových e-mailov bez akéhokoľvek právneho základu, a tak prostredníctvom jednotného konania viacnásobne poruší článok 6 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

41. Znenie článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa zdanlivo priamo nevzťahuje na druhý uvedený prípad jednotnosti konania, pretože sa neporušuje „viacero ustanovení“. Ak by však páchatel, ktorý jedným konaním porušuje rôzne ustanovenia s odlišnými cieľmi, mal výhodu oproti páchatelovi, ktorý tým istým konaním viacnásobne porušuje to isté ustanovenie s rovnakým cieľom, predstavovalo by to nerovnaké a nespravodlivé zaobchádzanie. S cieľom predísť nezrovnalostiam v právnych zásadách a dodržať základné právo na rovnaké zaobchádzanie zakotvené v charte sa v takýchto prípadoch článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov uplatňuje *mutatis mutandis*.
42. V prípade jednotnosti konania celková suma správnej pokuty nepresiahne sumu, ktorá sa stanovuje za najzávažnejšie porušenie. „Pokiaľ ide o výklad článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, EDPB poukazuje na to, že zásada *effet utile* vyžaduje, aby všetky inštitúcie zabezpečili úplnú platnosť a účinnosť práva EÚ“¹⁶. V tejto súvislosti sa článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nesmie vykladať tak, že „[pri posudzovaní pokuty] nezáleží na tom, či sa prevádzkovateľ dopustil jedného alebo viacerých porušení všeobecného nariadenia o ochrane údajov“¹⁷.

¹⁴ Záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 320.

¹⁵ Úplné znenie článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov: „Ak prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ úmyselne alebo z nebanlivosti tými istými alebo súvisiacimi spracovateľskými operáciami poruší viacero ustanovení tohto nariadenia, celková suma správnej pokuty nesmie presiahnuť výšku stanovenú za najzávažnejšie porušenie.“

¹⁶ Záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 322.

¹⁷ Tamže, bod 323.

43. Pojem „celková suma“ znamená, že sa pri posudzovaní sumy pokuty musia zohľadniť všetky porušenia, ku ktorým došlo¹⁸, a frázou „výška stanovená za najzávažnejšie porušenie“ sa odkazuje na zákonné maximálne sumy pokút (napr. článok 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Preto platí, že „[h]oci samotná pokuta nesmie prekročiť zákonné maximum najvyššej úrovne pokuty, páchatel musí byť výslovne uznaný za vinného z porušenia viacerých ustanovení a tieto porušenia sa musia zohľadniť pri posudzovaní výšky konečnej pokuty, ktorá sa má uložiť“¹⁹. Nie je tým dotknutá povinnosť dozorného orgánu, ktorý ukladá pokutu, vziať do úvahy skutočnosť, že pokuta musí byť primeraná. Zároveň nemožno ignorovať ostatné porušenia, ktoré treba zohľadniť pri výpočte pokuty.

3.2 – Niekoľko typov konania, ktoré možno sankcionovať

44. Zásada plurality konania (ktorá sa nazýva aj „reálny súbeh“, „faktický súbeh“ alebo „náhodný súbeh“) sa vzťahuje na všetky prípady, ktorých sa netýkajú zásady súbehu (kapitola 3.1.1) ani článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (kapitola 3.1.2).
45. Jediný dôvod, prečo sa takéto porušenia riešia v rámci jedného rozhodnutia, je fakt, že sa náhodne dostali do pozornosti dozorného orgánu v ten istý čas, pričom nejde o tie isté alebo súvisiace spracovateľské operácie v zmysle článku 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Preto sa o páchatelovi usudzuje, že porušil niekoľko zákonných ustanovení, a ukladajú sa osobitné pokuty v súlade s vnútroštátnym postupom – buď v rámci toho istého rozhodnutia o uložení pokuty, alebo v osobitných rozhodnutiach. Okrem toho celková suma správnej pokuty môže prevyšovať sumu stanovenú za najzávažnejšie porušenie, keďže sa neuplatňuje článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (*argumentum e contrario*). Prípady plurality konania nepredstavujú dôvod na zvýhodnenie páchatela v súvislosti s výpočtom pokuty. Nijako sa to však nedotýka povinnosti naďalej dodržiavať všeobecnú zásadu proporcionality.

Príklad 3 – Pluralita konania

Po vykonaní kontroly ochrany údajov v priestoroch prevádzkovateľa dozorný orgán zistí, že prevádzkovateľ nezaviedol postup na preskúmanie a neustále zlepšovanie bezpečnosti svojho webového sídla, neposkytol svojim zamestnancom informácie súvisiace so spracúvaním údajov o ľudských zdrojoch podľa článku 13 a neoznámil dozornému orgánu nedávne porušenie ochrany osobných údajov týkajúce sa údajov o dodávateľoch [vendor data]. Žiadne z porušení sa neznemožňuje ani nenahrádza vplyvom zásady špeciality, subsidiarity alebo konzumpcie. Takisto sa nepočítajú ako tá istá spracovateľská operácia alebo súvisiace spracovateľské operácie: nepredstavujú jednotnosť konania, ale pluralitu konania. Dozorný orgán sa preto domnieva, že prevádzkovateľ rôznymi typmi konania porušil články 13, 32 a 33 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Vo svojom rozhodnutí o uložení pokuty uloží za každé konanie jednotlivé pokuty, pričom sa na ich sumu nevzťahuje jednotné zákonné maximum.

¹⁸ Tamže, bod 325.

¹⁹ Tamže, bod 326.

KAPITOLA 4 – VÝCHODISKOVÝ BOD VÝPOČTU

46. EDPB je toho názoru, že výpočet správnych pokút by mal vychádzať z harmonizovaného východiskového bodu²⁰. Tento východiskový bod je základom pre ďalší výpočet, pri ktorom sa zohľadnia a zvážia všetky okolnosti prípadu a ktorého výsledkom je konečná suma pokuty, ktorá sa má uložiť prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi.
47. Určenie harmonizovaných východiskových bodov v týchto usmerneniach dozorným orgánom nijako neznemožňuje ani by nemalo znemožňovať posúdenie každého prípadu na základe jeho podstaty. Prevádzkovateľovi/sprostredkovateľovi sa môže uložiť pokuta v ľubovoľnej sume do zákonného maxima pokuty, pokiaľ je účinná, odrádzajúca a primeraná. Existencia východiskového bodu nijako nebráni dozornému orgánu znížiť alebo zvýšiť pokutu (až po maximálnu sumu), pokiaľ si to vyžadujú okolnosti prípadu.
48. EDPB sa domnieva, že východiskový bod pre ďalší výpočet vyplýva z troch prvkov: z kategorizácie porušení podľa povahy v zmysle článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, zo závažnosti porušenia (ako sa uvádza v oddiele 4.2 ďalej) a z obratu podniku ako jedného z relevantných prvkov, ktoré treba zvážiť na účely uloženia účinnej, odrádzajúcej a primeranej pokuty v zmysle článku 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Uvedené tri prvky sa opisujú v kapitolách 4.1, 4.2 a 4.3 ďalej.

4.1 – Kategorizácia porušení podľa článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

49. Takmer všetky povinnosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov podľa nariadenia sú roztriedené podľa ich povahy v ustanoveniach článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov²¹. Vo všeobecnom nariadení o ochrane osobných údajov sa stanovujú dve kategórie porušení: na jednej strane sú to porušenia, ktoré možno sankcionovať podľa článku 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a na strane druhej porušenia, ktoré možno sankcionovať podľa článku 83 ods. 5 a 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Prvá kategória porušení sa sankcionuje pokutou v maximálnej výške 10 miliónov EUR alebo 2 % ročného obratu podniku podľa toho, ktorá suma je vyššia. Na rozdiel od toho sa druhá kategória sankcionuje pokutou v maximálnej výške 20 miliónov EUR alebo 4 % ročného obratu podniku podľa toho, ktorá suma je vyššia.
50. Týmto rozlíšením zákonodarca poskytol prvý náznak závažnosti porušenia v abstraktnom zmysle. Je pravdepodobné, že čím závažnejšie je porušenie, tým vyššia bude pokuta.

4.2 – Závažnosť porušenia v jednotlivých prípadoch

51. Všeobecným nariadením o ochrane údajov sa vyžaduje, aby dozorný orgán náležite zohľadnil povahu, závažnosť a trvanie porušenia, pričom vezme do úvahy povahu, rozsah alebo účel dotknutého spracúvania, ako aj počet dotknutých osôb, na ktoré to malo vplyv, a rozsah škody, ktorú utrpeli [článok 83 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]; úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušenia [článok 83 ods. 2 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]; a kategórie osobných údajov, ktorých sa porušenie týka [článok 83 ods. 2 písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]. Na účely týchto usmernení EDPB odkazuje na uvedené faktory v súvislosti so závažnosťou porušenia.

²⁰ Za predpokladu, že sa v usmerneniach ponechá dostatočný priestor na prispôbenie správnej pokuty okolnostiam prípadu, Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo všeobecnosti akceptuje výpočty zakladajúce sa na abstraktnom východiskovom bode. Najmä v spojených veciach C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Dansk Rørindustri, ale aj neskôr vo veci T-15/02, BASF AG/Komisia, body 120 – 121; 134, vo veci C-227/14 P, LG Display Co. Ltd/Komisia, bod 53 a vo veci T-26/02, Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd/Komisia, bod 50.

²¹ V tejto súvislosti pozri aj usmernenia WP 253, s. 9.

52. Dozorný orgán musí dané faktory preskúmať s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu a na základe tejto analýzy musí dospieť k záveru o miere závažnosti, ako sa uvádza v bode 60. V tejto súvislosti môže dozorný orgán takisto zvážiť, či bolo možné priamo identifikovať príslušné údaje. Hoci sa faktory v týchto usmerneniach opisujú individuálne, v skutočnosti sú často prepojené a malo by sa na ne nazeráť ako na celok v spojení s faktami daného prípadu.

4.2.1 – Povaha, závažnosť a trvanie porušenia

53. Článok 83 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov má široký rozsah pôsobnosti a od dozorného orgánu sa v ňom požaduje, aby vykonal úplné preskúmanie všetkých prvkov, ktoré predstavujú porušenie a ktoré sú vhodné na odlíšenie daného porušenia od iných porušení toho istého druhu. V takomto posúdení by sa preto mali zohľadniť tieto špecifické faktory:

- a) **povaha porušenia**, ktorá sa posúdi podľa konkrétnych okolností prípadu. V tom zmysle je takáto analýza špecifickejšia než abstraktná klasifikácia podľa článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán môže preskúmať záujem, ktorý sa má chrániť porušeným ustanovením, ako aj začlenenie daného ustanovenia do rámca ochrany údajov. Okrem toho môže dozorný orgán zvážiť mieru, do akej porušenie zabránilo účinnému uplatneniu ustanovenia a splneniu cieľa, ktorý sa mal zabezpečiť daným ustanovením.
- b) **závažnosť porušenia**, ktorá sa posúdi na základe špecifických okolností. Ako sa uvádza v článku 83 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, týka sa to povahy spracúvania, ale na závažnosť porušenia poukazuje aj „rozsah alebo účel dotknutého spracúvania, ako aj počet dotknutých osôb, na ktoré malo vplyv, a rozsah škody, ktorú utrpeli“.
 - i) **povaha spracúvania** vrátane kontextu, v ktorom má spracúvanie funkčný základ (napr. obchodná činnosť, nezisková organizácia, politická strana atď.), a všetkých charakteristických znakov spracúvania.²² Keď povaha spracúvania predstavuje vyššie riziko, napr. keď je jeho cieľom monitorovať, hodnotiť osobné aspekty alebo prijímať rozhodnutia alebo opatrenia s negatívnymi vplyvmi na dotknuté osoby, a to v závislosti od kontextu spracúvania a úlohy prevádzkovateľa či sprostredkovateľa, dozorný orgán môže zvážiť, že tomuto faktoru pripíše väčší význam. Navyše môže dozorný orgán pripísať tomuto faktoru väčší význam, keď je medzi dotknutými osobami a prevádzkovateľom zjavná nerovnováha (napr. keď sú dotknutými osobami zamestnanci, žiaci alebo pacienti) alebo keď sa spracúvanie týka zraniteľných dotknutých osôb, najmä detí.
 - ii) **rozsah spracúvania** s ohľadom na miestny, vnútroštátny alebo cezhraničný rozsah vykonávaného spracúvania a vzťah medzi týmito informáciami a skutočným rozsahom spracúvania, pokiaľ ide o pridelenie zdrojov zo strany prevádzkovateľa. Týmto prvkom sa podčiarkuje skutočný rizikový faktor v spojení s tým, že pre dotknutú osobu a dozorný orgán je ťažšie zamedziť protiprávne konanie, keď sa zväčší rozsah spracúvania. Čím väčší je rozsah spracúvania, tým väčší význam môže dozorný orgán pripísať tomuto faktoru.

²² Napríklad pri analýze prvku týkajúceho sa „povahy porušenia“ EDPB vo svojom rozhodnutí 01/2020 o spore ohľadom návrhu rozhodnutia írskoho dozorného orgánu týkajúceho sa spoločnosti Twitter International podľa článku 65 ods. 1 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov (ďalej len „záväzná rozhodnutie EDPB 01/2020“) poznamenal, že „dotknuté spracúvanie“ zahŕňalo komunikáciu dotknutých osôb, ktoré sa zámerne rozhodli obmedziť publikum pre túto komunikáciu, a odporučil, aby sa tento aspekt zohľadnil pri hodnotení povahy spracúvania. V tejto súvislosti pozri aj záväzná rozhodnutie EDPB 01/2020, bod 186.

- iii) **účel spracúvania**, v dôsledku čoho dozorný orgán pripíše väčší význam tomuto faktoru. Dozorný orgán môže takisto vziať do úvahy, či spracúvanie osobných údajov patrí medzi tzv. hlavné činnosti prevádzkovateľa. Čím je spracúvanie významnejšie pre hlavné činnosti prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, tým závažnejšie budú nezrovnalosti v danom spracúvaní. Dozorný orgán môže za takýchto okolností pripísať tomuto faktoru väčší význam. Môžu sa však vyskytnúť okolnosti, za ktorých má spracúvanie osobných údajov menší súvis s hlavnými činnosťami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, ale napriek tomu má výrazný vplyv na hodnotenie (napríklad v prípade spracúvania osobných údajov pracovníkov, pričom porušenie má významný vplyv na dôstojnosť dotknutých pracovníkov).
- iv) **počet dotknutých osôb**, ktoré sú ovplyvnené priamo, ale aj potenciálne. Čím väčší je počet zapojených dotknutých osôb, tým väčší význam môže dozorný orgán pripísať tomuto faktoru. V mnohých prípadoch možno takisto dospieť k názoru, že porušenie nadobúda „systémové“ konotácie, a preto môže mať vplyv na dodatočné dotknuté osoby, dokonca v rôznom čase, ktoré dozornému orgánu nepredložili sťažnosti ani správy. V závislosti od okolností prípadu môže dozorný orgán zohľadniť pomer počtu dotknutých osôb, ktoré boli ovplyvnené, voči celkovému počtu dotknutých osôb v uvedenej súvislosti (napr. počet občanov, zákazníkov alebo zamestnancov) s cieľom posúdiť, či je porušenie systémovej povahy.
- v) **rozsah škody**, ktorú utrpeli dotknuté osoby, a miera, do akej môže konanie ovplyvniť práva a slobody jednotlivcov. Odkazom na „rozsah“ škody, ktorú utrpeli, sa teda má pritiahnúť pozornosť dozorných orgánov na utrpenú škodu, prípadne na škodu, ktorú by dotknuté osoby pravdepodobne utrpeli, pričom ide o ďalší a samostatný parameter v súvislosti s počtom zapojených dotknutých osôb (napríklad v prípadoch, keď je počet jednotlivcov ovplyvnených neoprávneným spracúvaním vysoký, ale škoda, ktorú utrpeli, je zanedbateľná). Podľa odôvodnenia 75 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa rozsah utrpenej škody vzťahuje na ujmu na zdraví, majetkovú alebo nemajetkovú ujmu. Posúdenie škody sa v každom prípade obmedzuje na to, čo je z funkčného hľadiska nevyhnutné na účely správneho zhodnotenia miery závažnosti porušenia, ako sa uvádza v bode 60, bez toho, aby sa prekryvalo s činnosťami justičných orgánov, ktorých úlohou je určenie rôznych foriem jednotlivých škôd.
- c) **trvanie porušenia**, čo znamená, že dozorný orgán môže vo všeobecnosti pripisovať väčší význam porušeniu s dlhším trvaním. Čím dlhšie trvá porušenie, tým väčší význam môže dozorný orgán pripísať tomuto faktoru. V závislosti od vnútroštátnych právnych predpisov platí, že ak bolo príslušné konanie nelegálne aj podľa predchádzajúceho regulačného rámca, pri výpočte pokuty možno zohľadniť obdobie po dni nadobudnutia účinnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj predchádzajúce obdobie, pričom sa vezmú do úvahy podmienky uvedeného rámca.

54. Dozorný orgán môže uvedeným faktorom pripísať význam v závislosti od okolností prípadu. Ak nie sú mimoriadne relevantné, možno ich považovať aj za neutrálne.

4.2.2 – Úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušenia

55. Vo svojich predchádzajúcich usmerneniach EDPB uviedol, že „[ú]mysel' [intent] vo všeobecnosti zahŕňa vedomie [knowledge] aj vôľu [willfulness] v súvislosti s povahou priestupku, zatiaľ čo ‚neúmyselný‘ znamená, že nebol zámer spôsobiť porušenie napriek tomu, že prevádzkovateľ/sprostredkovateľ porušil zákonom

stanovenú povinnosť náležitej starostlivosti.“²³ V tomto zmysle význam „neúmyselný“ neznamená nedobrovoľný.

Článok 4 – Príklady úmyslu a nedbanlivosti (z WP 253)²⁴

„Okolnosťami naznačujúcimi zámerné porušenia môže byť nezákonné spracúvanie, ktoré vyslovene povolila hierarchia vrcholového manažmentu prevádzkovateľa alebo ktoré bolo v rozpore s odporúčaním osoby zodpovednej, alebo pri ktorom sa nezohľadnili existujúce politiky, napríklad získavanie a spracúvanie údajov o zamestnancoch konkurenta s úmyslom zdiskreditovať ho na trhu. Inými príkladmi môžu byť:

- úprava osobných údajov tak, aby vytvárali klamlivý (pozitívny) dojem o splnení cieľov – zaznamenali sme to v súvislosti s čakacími lehotami v nemocniciach,
- obchodovanie s osobnými údajmi na marketingové účely, teda predaj údajov, ako keby boli poskytnuté s explicitným súhlasom, bez ohľadu na to, aký názor má na používanie svojich údajov dotknutá osoba.

Ďalšie okolnosti, ako je neprečítanie si a nerešpektovanie existujúcich politík, ľudské zlyhanie, neskontrolovanie osobných údajov vo zverejnených informáciách, neuplatnenie včasných technických aktualizácií či neprijatie politík (významnejšie než ich neuplatnenie) môžu naznačovať nedbanlivosť.“

56. Úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušenia [článok 83 ods. 2 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov] by sa mal posúdiť pri zohľadnení objektívnych prvkov konania, ktoré vyplývajú z faktov prípadu. EDPB zdôraznil, že sa všeobecne pripúšťa, že úmyselné porušenia, „ktoré poukazujú na neúctu voči ustanoveniam zákona, sú závažnejšie než neúmyselné“²⁵. V prípade úmyselného porušenia dozorný orgán pravdepodobne pripíše tomuto faktoru väčší význam. V závislosti od okolností prípadu môže dozorný orgán pripísať význam aj miere nedbanlivosti. V najlepšom prípade sa nedbanlivosť môže považovať za neutrálnu.

4.2.3 – Kategórie dotknutých osobných údajov

57. Pokiaľ ide o požiadavku na zohľadnenie kategórií dotknutých osobných údajov [článok 83 ods. 2 písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov], vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa jasne vyznačujú typy údajov, ktorým sa má udeliť osobitná ochrana, a tak sa v ich prípade vyžaduje aj reakcia vo forme prísnejšej pokuty. Týka sa to prinajmenšom tých typov údajov, na ktoré sa vzťahujú články 9 a 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj údajov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti uvedených článkov a ktorých šírenie spôsobuje dotknutej osobe bezprostrednú škodu alebo ťažkosť²⁶ (napr. lokalizačné údaje, údaje o súkromnej komunikácii, národné identifikačné čísla, prípadne finančné údaje, ako sú prehľady transakcií alebo čísla kreditných kariet).²⁷ Vo všeobecnosti platí, že čím viac takýchto kategórií údajov je zapojených alebo čím sú takéto údaje citlivejšie, tým väčší význam pripisuje tomuto faktoru dozorný orgán.
58. Navyše je relevantné aj množstvo údajov súvisiacich s každou dotknutou osobou, keďže porušenie práva na súkromie a ochranu osobných údajov je významnejšie pri väčšom množstve údajov týkajúcich sa každej dotknutej osoby.

²³ Usmernenia WP 253, s. 11.

²⁴ Príklady sú priamymi citátmi z usmernení WP 253, s. 12.

²⁵ Usmernenia WP 253, s. 12.

²⁶ Tamže, s. 14.

²⁷ Šírenie údajov o súkromnej komunikácii a lokalizačných údajov môže dotknutej osobe spôsobiť bezprostredné škody alebo ťažkosť, čo sa zdôrazňuje aj osobitnou ochranou, ktorú zákonodarca EÚ udeľuje súkromnej komunikácii v článku 7 Charty základných práv Európskej únie a v smernici 2002/58/ES a ktorú v niektorých prípadoch Súdny dvor udeľuje lokalizačným údajom – pozri spojené veci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, La Quadrature du Net a ďalší, bod 117 a judikatúru, ktorá sa v nich cituje.

4.2.4 – Klasifikácia závažnosti porušenia a určenie primeranej východiskovej sumy

59. Posúdením uvedených faktorov (kapitoly 4.2.1 – 4.2.3) sa stanovuje závažnosť porušenia ako celku. Posúdenie nepredstavuje matematický výpočet, v ktorom sa uvedené faktory zohľadňujú jednotlivo. Namiesto toho ide o podrobné hodnotenie konkrétnych okolností prípadu, v ktorom sú vzájomne prepojené všetky uvedené faktory. Preto by sa pri preskúmaní závažnosti porušenia malo zohľadniť porušenie ako celok.
60. Na základe hodnotenia uvedených faktorov sa porušenie považuje za porušenie s i) nízkou, ii) strednou alebo iii) vysokou mierou závažnosti. Touto kategorizáciou nie je nijako dotknutá otázka toho, či pokutu možno uložiť alebo nie.
- Pri výpočte správnej pokuty za porušenia s **nízkou mierou závažnosti** dozorný orgán určí východiskovú sumu na účely ďalšieho výpočtu vo výške od 0 do 10 % uplatniteľného zákonného maxima.
 - Pri výpočte správnej pokuty za porušenia so **strednou mierou závažnosti** dozorný orgán určí východiskovú sumu na účely ďalšieho výpočtu vo výške od 10 do 20 % uplatniteľného zákonného maxima.
 - Pri výpočte správnej pokuty za porušenia s **vysokou mierou závažnosti** dozorný orgán určí východiskovú sumu na účely ďalšieho výpočtu vo výške od 20 do 100 % uplatniteľného zákonného maxima.
61. Všeobecným pravidlom je, že čím závažnejšie je porušenie v rámci svojej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma.
62. Škály, v rámci ktorých sa stanovuje východisková suma, naďalej podliehajú preskúmaniu zo strany EDPB a jeho členov a v prípade potreby ich možno upraviť.

Príklad 5a – Kvalifikácia závažnosti porušenia (vysoká miera závažnosti)

Po vyšetrení viacerých sťažností na nevyžiadané hovory, ktoré podali zákazníci telefonической spoločnosti, príslušný dozorný orgán zistil, že telefonická spoločnosť použila kontaktné údaje svojich zákazníkov na účely telemarketingu bez riadneho právneho základu (porušenie článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Telefonická spoločnosť konkrétne ponúkla mená a registrované telefónne čísla svojich zákazníkov tretím stranám na marketingové účely. Telefonická spoločnosť tak urobila napriek tomu, že jej to zodpovedná osoba neodporúčala, pričom nevyvinula žiadne úsilie na obmedzenie tejto praxe a zákazníkom neponúkla žiadnu možnosť namietať. Táto prax sa v skutočnosti začala už v máji 2018 a v čase vyšetrovania stále pokračovala. Uvedená telefonická spoločnosť pôsobila na celoštátnej úrovni a jej prax mala vplyv na každého z jej 4 miliónov zákazníkov. Dozorný orgán dospel k záveru, že všetci títo zákazníci pravidelne dostávali nevyžiadané hovory od tretích strán a nemali žiadne účinné prostriedky na to, aby ich zastavili.

Dozorný orgán mal za úlohu posúdiť závažnosť prípadu. Na začiatok dozorný orgán poznamenal, že porušenie článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je **uvedené medzi porušeniami v článku 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov**, a preto patrí do vyššej úrovne podľa článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V druhom kroku dozorný orgán posúdil okolnosti prípadu. V tejto súvislosti dozorný orgán pripísal značný význam **povahe porušenia**, pretože porušené ustanovenie (článok 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) je základom pre zákonnosť spracúvania údajov vo všeobecnosti. Pri nedodržaní súladu s daným ustanovením zaniká oprávnenosť spracúvania vo všeobecnosti. Dozorný orgán takisto pripísal značný význam **trvaníu porušenia**, ktoré sa začalo nadobudnutím účinnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov a neprestalo ani počas vyšetrovania. Skutočnosť, že telefonická spoločnosť pôsobila na celoštátnej úrovni, viedla k tomu, že sa **rozsahu spracúvania** pripisuje väčší význam. **Počet zapojených**

dotknutých osôb sa považoval za veľmi vysoký (4 milióny v porovnaní s celkovým počtom obyvateľov 14 miliónov), zatiaľ čo **rozsah škody**, ktorú utrpeli, sa považoval za stredný (nemajetková ujma, konkrétne obťažovanie). V neskoršom posúdení sa zohľadnili **kategórie dotknutých údajov** (meno a telefónne číslo). Miera závažnosti porušenia sa však zvýšila tým, že k porušeniu došlo v rozpore s odporúčaniami zodpovednej osoby, a preto sa považuje za **úmyselné**.

Pri zvážení všetkých uvedených skutočností (závažná povaha, dlhé trvanie, veľký počet dotknutých osôb, celoštátny rozsah, úmyselná povaha voči strednému rozsahu škody) dozorný orgán dospeje k záveru, že porušenie má **vysokú mieru závažnosti**. Dozorný orgán určí východiskovú sumu na účely ďalšieho výpočtu vo výške 20 až 100 % zákonného maxima uvedeného v článku 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Príklad 5b – Kvalifikácia závažnosti porušenia (stredná miera závažnosti)

Dozorný orgán prijal od nemocnice oznámenie porušenia ochrany osobných údajov. Z oznámenia vyplýva, že viacerí zamestnanci mali možnosť pozrieť si časti zdravotnej dokumentácie pacientov, ktoré by nemali mať k dispozícii (podľa oddelenia, kde pracujú). Nemocnica vypracovala postupy na reguláciu prístupu k dokumentácii pacientov a zaviedla prísne opatrenia týkajúce sa obmedzeného prístupu. Znamenalo to, že zamestnanci určitého oddelenia mohli získať len tie zdravotné informácie, ktoré sú relevantné pre dané oddelenie. Okrem toho nemocnica investovala do zvýšenia povedomia o súkromí medzi svojimi zamestnancami. Ukázalo sa však, že sa vyskytli problémy súvisiace s monitorovaním povolení. Zamestnanci, ktorí prechádzali z jedného oddelenia do druhého, stále dokázali získať prístup k dokumentácii pacientov určenej ich predošlým oddeleniam a nemocnica nemala zavedené žiadne postupy na priradenie povolenia k aktuálnej pracovnej pozícii zamestnanca. V internom vyšetrowaní, ktoré podnikla nemocnica, sa ukázalo, že prinajmenšom 150 zamestnancov (z 3 500) malo nesprávne povolenia, čo sa týkalo aspoň 20 000 súborov dokumentácie pacientov z 95 000 súborov celkovo. Nemocnica preukázala, že minimálne v 16 prípadoch zamestnanci využili svoje povolenia na to, aby si prezreli dokumentáciu pacientov. Dozorný orgán sa domnieva, že došlo k porušeniu článku 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Pri posudzovaní závažnosti prípadu dozorný orgán spočiatku poznamenal, že porušenie článku 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je **uvedené medzi porušeniami v článku 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov**, a preto patrí do nižšej úrovne podľa článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V druhom kroku dozorný orgán posúdil okolnosti prípadu. V tejto súvislosti sa dozorný orgán domnieval, že aj keď bol **počet dotknutých osôb**, na ktoré malo porušenie vplyv, len 16, za okolností daného prípadu ich potenciálne mohlo byť 20 000 a vzhľadom na systémovú povahu problému dokonca až 95 000. Navyše dozorný orgán zaradil porušenie do kategórie **nedbanlivosti**, hoci v nízkej miere, čo sa za okolností tohto konkrétneho prípadu považovalo za neutrálnu okolnosť, keďže nemocnica neprijala politiky týkajúce sa povolení, aj keď tak určite mala urobiť, ale inak podnikla kroky na zavedenie prísnych opatrení týkajúcich sa obmedzenia prístupu. Toto hodnotenie nebolo nijako ovplyvnené skutočnosťou, že sa úspešne vykonávali iné politiky v oblasti ochrany údajov a bezpečnosti, ako sa vyžaduje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Napokon dozorný orgán pripísal značný význam skutočnosti, že dokumentácia pacientov obsahuje údaje o ich zdraví, ktoré predstavujú **osobitné kategórie údajov** v zmysle článku 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Pri zohľadnení všetkých uvedených skutočností (povaha spracúvania a osobitné kategórie údajov voči počtu dotknutých osôb, na ktoré malo porušenie skutočný a potenciálny vplyv) dozorný orgán dospeje k záveru, že porušenie má **strednú mieru závažnosti**. Dozorný orgán určí východiskovú sumu

na účely ďalšieho výpočtu vo výške 10 až 20 % zákonného maxima uvedeného v článku 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Príklad 5c – Kvalifikácia závažnosti porušenia (nízka miera závažnosti)

Dozorný orgán prijal množstvo sťažností týkajúcich sa spôsobu, akým internetový obchod zaobchádza s právom dotknutých osôb na prístup k údajom. Podľa sťažovateľov trvalo vybavenie ich žiadostí o prístup 4 až 6 mesiacov, čo prekračuje časový rámec povolený v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov. Dozorný orgán sťažnosti vyšetrí a zistí, že internetový obchod v 5 % prípadov reaguje na žiadosti o prístup oneskorene, a to maximálne o tri mesiace. Celkovo obchod prijal asi 1 000 žiadostí o prístup ročne a potvrdil, že 950 z nich vybavil včas. Okrem toho mal internetový obchod zavedené politiky na zabezpečenie správneho a úplného vybavenia všetkých žiadostí o prístup. Napriek tomu dozorný orgán dospel k záveru, že internetový obchod porušil článok 12 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a rozhodol sa uložiť pokutu.

Počas výpočtu sumy pokuty, ktorá sa má uložiť, mal dozorný orgán za úlohu posúdiť závažnosť daného prípadu. Na začiatok dozorný orgán poznamenal, že porušenie článku 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je **uvedené medzi porušeniami v článku 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov**, a preto patrí do vyššej úrovne podľa článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V druhom kroku dozorný orgán posúdil okolnosti prípadu. V tejto súvislosti dozorný orgán vykonal dôkladnú analýzu **povahy porušenia**. Hoci je včasné právo na prístup k osobným údajom jedným zo základných prvkov práv dotknutých osôb, dozorný orgán sa domnieval, že porušenie malo v tomto zmysle obmedzenú závažnosť, keďže všetky žiadosti boli napokon vybavené, a to s obmedzeným oneskorením. Pokiaľ ide o **účel spracúvania**, dozorný orgán zastával názor, že spracúvanie osobných údajov nie je hlavnou činnosťou internetového obchodu, ale stále predstavuje dôležitú doplnkovú činnosť na splnenie cieľa obchodu – predaj tovaru online. Dozorný orgán sa domnieval, že táto skutočnosť vedie k vyššej miere závažnosti porušenia. Na druhej strane sa **rozsah škody**, ktorú utrpeli dotknuté osoby, považoval za minimálny, pretože všetky žiadosti o prístup boli vybavené do šiestich mesiacov.

Pri zohľadnení všetkých uvedených skutočností (povaha porušenia, účel spracúvania a rozsah škody) dozorný orgán dospeje k záveru, že porušenie má **nízku mieru závažnosti**. Dozorný orgán určí východiskovú sumu na účely ďalšieho výpočtu vo výške 0 až 10 % zákonného maxima uvedeného v článku 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

4.3 – Obrat podniku na účely uloženia účinnej, odrádzajúcej a primeranej pokuty

63. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa vyžaduje, aby každý dozorný orgán zabezpečil uloženie účinných, primeraných a odrádzajúcich správnych pokút v každom jednotlivom prípade (článok 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Uplatňovanie týchto zásad práva Európskej únie môže mať v jednotlivých prípadoch rozsiahle dôsledky, pretože východiskové body poskytnuté vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov na účely výpočtu správnych pokút platia rovnako pre mikropodniky aj nadnárodné spoločnosti. S cieľom uložiť pokutu, ktorá je v každom prípade účinná, primeraná a odrádzajúca, majú dozorné orgány podľa očakávaní prispôbiť správne pokuty v rámci celej dostupnej škály až do výšky zákonného maxima. Môže to viesť k výraznému zvýšeniu alebo zníženiu sumy pokuty v závislosti od okolností prípadu.
64. EDPB sa domnieva, že je spravodlivé zohľadniť rozdiel vo veľkosti podnikov, pokiaľ ide o ďalej určené východiskové body, a preto berie do úvahy obrat podniku.²⁸ EDPB dodržiava požiadavky článku 83

²⁸ Pozri aj záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, body 411 a 412: „[Pokiaľ] obrat podniku nie je relevantný výlučne na stanovenie maximálnej výšky pokuty v súlade s článkom 83 ods. 4 až 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale môže sa zväziť aj pri výpočte

všeobecného nariadenia o ochrane údajov, všeobecné nariadenie o ochrane údajov ako celok a ustálenú judikatúru Súdneho dvora, kde sa stanovuje, že obrat podniku môže naznačovať veľkosť a hospodársku silu podniku.²⁹ To však dozorný orgán neoslobodzuje od povinnosti vykonať preskúmanie účinnosti, odrádzajúceho efektu a primeranosti po dokončení výpočtov (pozri kapitolu 7). Vo výpočtoch sú zahrnuté okolnosti prípadu vrátane (okrem iného) akumulácie viacerých porušení, zvýšenia či zníženia sumy v prípade pritažujúcich a poľahčujúcich okolností a finančných/sociálno-ekonomických okolností. Dozorný orgán je však povinný zabezpečiť, aby sa tie isté okolnosti nezapočítali dvakrát. Podľa kapitoly 7 by dozorný orgán predovšetkým nemal opakovane zvyšovať alebo znižovať sumy v pomere k obratu spoločnosti. Namiesto toho by mal preskúmať hodnotenie primeranej východiskovej sumy.

65. Z uvedených dôvodov môže dozorný orgán zvážiť prispôsobenie východiskovej sumy zodpovedajúcej závažnosti porušenia v tých prípadoch, keď sa porušenia dopustí podnik s ročným obratom nepresahujúcim 2 milióny eur, ročným obratom nepresahujúcim 10 miliónov eur alebo ročným obratom nepresahujúcim 50 miliónov eur³⁰.
- **V prípade podnikov s ročným obratom ≤ 2 milióny EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že s výpočtami budú pokračovať na základe sumy vo výške 0,2 % až 0,4 % stanovenej východiskovej sumy.
 - **V prípade podnikov s ročným obratom od 2 do 10 miliónov EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že s výpočtami budú pokračovať na základe sumy vo výške 0,3 % až 2 % stanovenej východiskovej sumy.
 - **V prípade podnikov s ročným obratom od 10 do 50 miliónov EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že s výpočtami budú pokračovať na základe sumy vo výške 1,5 % až 10 % stanovenej východiskovej sumy.
66. Z tých istých dôvodov môže dozorný orgán zvážiť prispôsobenie východiskovej sumy zodpovedajúcej závažnosti porušenia v tých prípadoch, keď sa porušenia dopustí podnik s ročným obratom nepresahujúcim 100 miliónov eur, ročným obratom nepresahujúcim 250 miliónov eur a ročným obratom nepresahujúcim 500 miliónov eur³¹.
- V prípade **podnikov s ročným obratom od 50 do 100 miliónov EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že s výpočtami budú pokračovať na základe sumy vo výške 8 % až 20 % stanovenej východiskovej sumy.
 - V prípade **podnikov s ročným obratom od 100 do 250 miliónov EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že s výpočtami budú pokračovať na základe sumy vo výške 15 % až 50 % stanovenej východiskovej sumy.
 - V prípade **podnikov s ročným obratom od 250 do 500 miliónov EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že s výpočtami budú pokračovať na základe sumy vo výške 40 % až 100 % stanovenej východiskovej sumy.
 - V prípade podnikov **s ročným obratom presahujúcim 500 miliónov EUR** môžu dozorné orgány zvážiť, že nevykonajú žiadne úpravy stanovenej východiskovej sumy. Takéto podniky v skutočnosti prekročia statické zákonné maximum. Veľkosť podniku je už teda zohľadnená v dynamickom zákonnom maxime, ktoré sa používa na určenie východiskovej sumy na ďalší výpočet na základe hodnotenia závažnosti porušenia.

samotnej pokuty, ak je to vhodné, aby sa zabezpečilo, že pokuta bude účinná, primeraná a odrádzajúca v súlade s článkom 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.“ Obrat príslušného podniku sa ďalej rieši v kapitole 6.2 týchto usmernení.

²⁹ Uviedol to Všeobecný súd vo veci T-25/06, Alliance One International, Inc./Európska komisia, bod 211 s odkazmi na ďalšiu judikatúru, napríklad na vec T-9/99, HFB a i./Komisia, body 528 a 529 a vec T-175/05, Akzo Nobel a i./Komisia, bod 114.

³⁰ Tieto sumy obratu sa zakladajú na odporúčaní Komisie zo 6. mája 2003, ktoré sa týka vymedzenia mikro, malých a stredných podnikov. Pri určovaní východiskových bodov EDPB vychádza len z ročného obratu podniku (pozri kapitolu 6 ďalej).

³¹ Tieto sumy sa doplnili na preklopenie medzery medzi najvyššou prahovou hodnotou v predchádzajúcom bode a prahovou hodnotou pre obrat, ktorá bola stanovená v článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

67. Všeobecným pravidlom je, že čím vyšší je obrat podniku v rámci uplatniteľnej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma. To platí najmä pre najväčšie podniky, v prípade ktorých je škála východiskových súm v rámci kategórie najširšia.
68. Navyše dozorný orgán nemá žiadnu povinnosť uplatňovať takúto úpravu na prispôsobenie východiskovej sumy pokuty, ak to nie je nevyhnutné z hľadiska účinnosti, odrádzajúceho efektu a primeranosti.
69. Treba opätovne zdôrazniť, že tieto cifry predstavujú východiskové body na účely ďalšieho výpočtu, nie sú to však pevne stanovené sumy (ceny) za porušenia ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán môže podľa vlastného uváženia využiť celú škálu pokút v akejkoľvek sume až po zákonné maximum, pričom zabezpečí, aby bola pokuta prispôbena okolnostiam prípadu, ako vyžaduje Súdny dvor, ak sa použije abstraktný východiskový bod.

Príklad 6a – Určenie východiskových bodov na účely ďalšieho výpočtu

Reťazec supermarketov s obratom 450 miliónov EUR porušil článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán na základe dôkladnej analýzy okolností prípadu rozhodol, že porušenie má nízku mieru závažnosti. S cieľom určiť východiskový bod pre ďalší výpočet dozorný orgán najprv zistí, že článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je uvedený v zozname v článku 83 ods. 5 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov a že na základe obratu podniku (450 miliónov EUR) sa uplatňuje zákonné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

Na základe miery závažnosti, ktorú stanovil dozorný orgán (nízka miera závažnosti), by sa mala vziať do úvahy východisková suma od 0 EUR do 2 miliónov EUR (0 až 10 % uplatniteľného zákonného maxima, pozri bod 60).

Dozorný orgán sa domnieva, že úprava predstavujúca zníženie na 90 % východiskovej sumy je odôvodnená na základe veľkosti podniku, ktorý má obrat 450 miliónov EUR. Táto suma predstavuje základ pre ďalší výpočet, ktorého výsledkom by mala byť konečná suma neprekračujúca uplatniteľné zákonné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

Príklad 6b – Určenie východiskových bodov na účely ďalšieho výpočtu

Zistilo sa, že startupová zoznamovacia aplikácia s obratom 500 000 EUR – predala citlivé osobné údaje svojich zákazníkov niekoľkým data brokerom na účely analýzy, čím porušila článok 9 a článok 5 ods. 1 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán na základe dôkladnej analýzy okolností prípadu rozhodol, že porušenie má vysokú mieru závažnosti. S cieľom určiť východiskový bod pre ďalší výpočet dozorný orgán najprv zistí, že články 9 a 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sú uvedené v zozname v článku 83 ods. 5 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov a že na základe obratu podniku (500 000 EUR) sa uplatňuje zákonné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

Na základe miery závažnosti, ktorú stanovil dozorný orgán (vysoká miera závažnosti), by sa mala vziať do úvahy východisková suma od 4 miliónov EUR do 20 miliónov EUR (20 % až 100 % uplatniteľného zákonného maxima, pozri bod 60).

Dozorný orgán sa domnieva, že úprava predstavujúca zníženie na 0,25 % východiskovej sumy je odôvodnená na základe veľkosti podniku, ktorý má obrat 500 000 EUR. Táto suma predstavuje

základ pre ďalší výpočet, ktorého výsledkom by mala byť konečná suma neprekračujúca uplatniteľné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

KAPITOLA 5 – PRIŤAŽUJÚCE A POĽAHČUJÚCE OKOLNOSTI

5.1 – Určenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností

70. V súlade so štruktúrou všeobecného nariadenia o ochrane údajov dozorný orgán po vyhodnotení povahy, závažnosti a trvania porušenia a jeho úmyselného či nedbanlivostného charakteru, ako aj kategórií dotknutých osobných údajov musí zohľadniť ostatné priťažujúce a poľahčujúce okolnosti uvedené v článku 83 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
71. Pokiaľ ide o posúdenie týchto prvkov, zvýšenie či zníženie pokuty nemožno vopred stanoviť na základe tabuliek alebo percentuálnych podielov. Opäť sa zdôrazňuje, že reálny výpočet pokuty závisí od všetkých prvkov zhromaždených v priebehu vyšetrovania a od ďalších aspektov, ktoré rovnako súvisia s predchádzajúcimi skúsenosťami dozorného orgánu s ukladaním pokút.
72. Na objasnenie treba poznamenať, že každé kritérium podľa článku 83 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (bez ohľadu na to, či sa posudzuje v kapitole 4 alebo v tejto kapitole) by sa malo vziať do úvahy len jedenkrát ako súčasť celkového posúdenia článku 83 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

5.2 – Kroky, ktoré podnikol prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ na zmiernenie škody, ktorú utrpeli dotknuté osoby

73. Prvým krokom na zistenie výskytu priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností je preskúmanie článku 83 ods. 2 písm. c), ktorý sa vzťahuje na „akékoľvek kroky, ktoré prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podnikol s cieľom zmierniť škodu, ktorú dotknuté osoby utrpeli“.
74. Ako sa pripomína v usmerneniach WP 253, prevádzkovatelia a sprostredkovatelia údajov majú už teraz povinnosť „prijat technické a organizačné opatrenia, aby bola úroveň bezpečnosti primeraná riziku, vykonať posúdenie vplyvu na ochranu údajov a zabrániť rizikám vyplývajúcim zo spracúvania osobných údajov, ktoré súvisia s právami a slobodami jednotlivcov.“ V prípade porušenia by však prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ mal „prijat všetky možné opatrenia na zmiernenie dôsledkov porušenia na zainteresovaných jednotlivcov“³².
75. Prijatie vhodných opatrení na zmiernenie škody, ktorú utrpeli dotknuté osoby, možno považovať za poľahčujúcu okolnosť, čím sa zníži suma pokuty.
76. Prijaté opatrenia treba posúdiť najmä s ohľadom na prvok včasnosti, t. j. čas ich vykonávania zo strany prevádzkovateľa a sprostredkovateľa, ako aj ich účinnosť. V tom zmysle sa opatrenia, ktoré sa spontánne vykonávali pred tým, ako sa prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ dozvedel o začatí vyšetrovania dozorného orgánu, budú považovať za poľahčujúcu okolnosť s väčšou pravdepodobnosťou než opatrenia zavedené po začatí vyšetrovania.

5.3 – Miera zodpovednosti prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa

³² Usmernenia WP 253, s. 12.

77. V súlade s článkom 83 ods. 2 písm. d) bude potrebné posúdiť mieru zodpovednosti [degree of responsibility] prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, pričom sa zohľadnia opatrenia, ktoré zaviedli v zmysle článkov 25 a 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V súlade s usmerneniami WP 253 „[d]ozorný orgán potom musí zodpovedať otázku, do akej miery prevádzkovateľ urobil to, čo sa od neho očakávalo vzhľadom na povahu, účely alebo rozsah spracúvania a so zreteľom na povinnosti, ktoré sa mu vyplývajú z nariadenia“³³.
78. Konkrétne v súvislosti s týmto kritériom je potrebné posúdiť zvyškové riziko pre slobody a práva dotknutých osôb, ťažkosti, ktoré utrpeli dotknuté osoby, a pretrvávajúcu škodu po prijatí opatrení zo strany prevádzkovateľa, ako aj mieru robustnosti opatrení prijatých podľa článkov 25 a 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
79. V tejto súvislosti môže dozorný orgán takisto zvážiť, či bolo možné priamo identifikovať príslušné údaje a/alebo či boli dané údaje dostupné bez technickej ochrany.³⁴ Treba však pamätať na to, že existencia takejto ochrany nemusí nutne predstavovať poľahčujúcu okolnosť (pozri bod 82 ďalej). Závisí to od okolností prípadu.
80. Na účel primeraného posúdenia uvedených prvkov by mal dozorný orgán zohľadniť akúkoľvek relevantnú dokumentáciu, ktorú poskytne prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, napr. v súvislosti s uplatnením ich práva na obhajobu. Konkrétne by sa v takejto dokumentácii mohli poskytnúť dôkazy týkajúce sa prípadov, kedy boli prijaté opatrenia, ako aj spôsobu ich vykonávania, prípadnej interakcie medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom (v relevantných prípadoch) alebo prípadného kontaktu so zodpovednou osobou alebo dotknutými osobami (v relevantných prípadoch).
81. Vzhľadom na zvýšenú mieru zodpovednosti [level of accountability] podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov v porovnaní so smernicou 95/46/EHS³⁵ je pravdepodobné, že sa miera zodpovednosti [degree of responsibility] prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa bude považovať za priťažujúcu alebo neutrálnu okolnosť. Len za výnimočných okolností, keď prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podnikol kroky nad rámec povinností, ktoré mu boli uložené, sa to bude považovať za poľahčujúcu okolnosť.

5.4 – Predchádzajúce porušenia zo strany prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa

82. Predchádzajúce porušenia sú porušenia, ktoré boli zistené už pred vydaním rozhodnutia. V prípade spolupráce podľa kapitoly VII všeobecného nariadenia o ochrane údajov predstavujú predchádzajúce porušenia také porušenia, ktoré boli zistené už pred vydaním návrhu rozhodnutia (v zmysle článku 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).
83. Podľa článku 83 ods. 2 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov treba pri rozhodovaní o tom, či uložiť správnu pokutu a v akej sume, zohľadniť akékoľvek relevantné predchádzajúce porušenia zo strany prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Podobné znenie má aj odôvodnenie 148 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

5.4.1 – Časový rámec

84. Najprv je potrebné vziať do úvahy presný čas, keď došlo k predchádzajúcemu porušeniu, pričom sa zohľadní, že čím dlhší je časový úsek medzi predchádzajúcim porušením a porušením podliehajúcim súčasnému vyšetrovaniu, tým menší je jeho význam. To znamená, že čím viac času uplynulo od porušenia, tým menší význam mu udelia dozorné orgány. Posúdenie zostáva v kompetencii dozorného orgánu v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi a európskymi právnymi predpismi a zásadami.

³³ Tamže, s. 13.

³⁴ Tamže, s. 14 – 15.

³⁵ Tamže, s. 13.

85. Porušenia, ku ktorým došlo pred dlhým časom, však stále môžu byť predmetom záujmu v súvislosti s posudzovaním záznamov prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Z tohto dôvodu nie sú pevne stanovené premlčacie lehoty. Niektoré vnútroštátne právne predpisy však dozornému orgánu zabraňujú zohľadňovať predchádzajúce porušenia po uplynutí stanovenej lehoty. Rovnako sa niektorými vnútroštátnymi právnymi predpismi ukladá povinnosť vymazať záznamy po uplynutí určitej časovej lehoty, čo konajúcim dozorným orgánom zabraňuje v zohľadnení takýchto precedensov.
86. Z toho istého dôvodu treba poznamenať, že porušenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ku ktorým došlo neskôr, treba považovať za relevantnejšie než porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých na účely vykonávania smernice 95/46/EHS (ak vnútroštátne právne predpisy umožňujú dozornému orgánu vziať do úvahy takéto porušenia).

5.4.2 – Vec

87. Na účely článku 83 ods. 2 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov možno za relevantné považovať predchádzajúce porušenia týkajúce sa rovnakej veci, aká sa vyšetroje, alebo inej veci.
88. Aj keď zo všetkých predchádzajúcich porušení môže vyplývať všeobecný postoj prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa k dodržiavaniu všeobecného nariadenia o ochrane údajov, porušeniam týkajúcim sa rovnakej veci treba pripísať väčší význam, pretože majú bližšie k porušeniu, ktoré sa práve vyšetroje, najmä ak sa prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ predtým dopustil toho istého porušenia (opakované porušenia). Porušenia týkajúce sa rovnakej veci sa preto musia považovať za relevantnejšie než predchádzajúce porušenia týkajúce sa inej témy.
89. Napríklad skutočnosť, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ v minulosti nedokázal včas reagovať, keď dotknuté osoby uplatňovali svoje práva, treba považovať za relevantnejšiu, ak sa vyšetrované porušenie takisto vzťahuje na nedostatočnú reakciu na uplatňovanie práv dotknutých osôb, v porovnaní s prípadmi, keď sa týka porušenia ochrany osobných údajov.
90. Treba však riadne zohľadniť predchádzajúce porušenia týkajúce sa inej veci, ku ktorým došlo rovnakým spôsobom, pretože môžu naznačovať pretrvávajúce problémy v organizácii prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Môže to tak byť napríklad v prípade porušení, ktoré sú dôsledkom ignorovania odporúčaní zodpovednej osoby.

5.4.3 – Ďalšie aspekty

91. Keď dozorné orgány zvažujú predchádzajúce porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na účel vykonávania smernice 95/46/EHS, musia zohľadniť skutočnosť, že požiadavky uvedené v smernici a vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa môžu líšiť (ak vnútroštátne právne predpisy umožňujú dozornému orgánu vziať do úvahy takéto porušenia).
92. Dozorný orgán by pri zvažovaní relevantnosti predchádzajúceho porušenia mal zohľadniť stav postupu, v rámci ktorého bolo zistené predchádzajúce porušenie, najmä akékoľvek opatrenia prijaté zo strany dozorného orgánu alebo justičného orgánu, a to v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
93. Predchádzajúce porušenia by sa mali zohľadniť aj vtedy, keď ich odhalil iný dozorný orgán v súvislosti s tým istým prevádzkovateľom/sprostredkovateľom. Napríklad vedúci dozorný orgán, ktorý sa zaoberá porušením prostredníctvom mechanizmu spolupráce (jednotného kontaktného miesta/one-stop-shop) v súlade s článkom 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, by mohol zohľadniť porušenia, ktoré predtým v miestnych prípadoch zistil iný dozorný orgán v súvislosti s tým istým

prevádzkovateľom/sprostredkovateľom. Rovnako možno vziať do úvahy porušenia, ktoré predtým zistil vedúci dozorný orgán, keď musí iný dozorný orgán riešiť sťažnosť prijatú v prípadoch, ktoré mali len miestny vplyv v zmysle článku 56 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Ak neexistuje žiadny vedúci dozorný orgán (napríklad v prípade, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ nie je usadený v Európskej únii), dozorné orgány by takisto mohli zvážiť porušenia, ktoré predtým zistil iný dozorný orgán v súvislosti s tým istým prevádzkovateľom/sprostredkovateľom.

94. Existencia predchádzajúcich porušení sa pri výpočte pokuty môže považovať za priťažujúcu okolnosť. Význam, ktorý sa pripisuje tejto okolnosti, sa má určiť s ohľadom na povahu a frekvenciu predchádzajúcich porušení. Neexistenciu predchádzajúcich porušení však nemožno považovať za poľahčujúcu okolnosť, pretože dodržiavanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov je normou. Ak neexistujú žiadne predchádzajúce porušenia, túto okolnosť možno vnímať ako neutrálnu.

5.5 – Miera spolupráce s dozorným orgánom pri náprave porušenia a zmiernení možných nepriaznivých dôsledkov porušenia

95. Článkom 83 ods. 2 písm. f) sa vyžaduje, aby dozorný orgán vzal do úvahy mieru spolupráce prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa s dozorným orgánom pri náprave porušenia a zmiernení možných nepriaznivých dôsledkov porušenia.
96. Pred ďalším posúdením miery spolupráce prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa s dozorným orgánom treba znova zdôrazniť, že spolupráca je všeobecnou povinnosťou prevádzkovateľa a sprostredkovateľa v zmysle článku 31 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a že nedostatočná spolupráca môže mať za následok uplatnenie pokuty stanovenej v článku 83 ods. 4 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Preto by sa malo vziať do úvahy, že bežná povinnosť spolupráce je povinná, a preto by sa mala vnímať ako neutrálna (a nie ako poľahčujúca okolnosť).
97. Ak však spolupráca s dozorným orgánom viedla k obmedzeniu alebo prevencii nepriaznivých účinkov na práva jednotlivcov, ku ktorým by inak mohlo dôjsť, dozorný orgán ju môže považovať za poľahčujúcu okolnosť v zmysle článku 83 ods. 2 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, čím sa zníži suma pokuty. Tento prípad môže nastať napríklad vtedy, keď prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ „reagoval [...] na požiadavky dozorného orgánu vo vyšetrovacej fáze konkrétneho prípadu osobitným spôsobom, ktorým sa výrazne znížil vplyv na práva jednotlivcov“³⁶.

5.6 – Spôsob, akým sa dozorný orgán dozvedel o porušení

98. Podľa článku 83 ods. 2 písm. h) by spôsob, akým sa dozorný orgán o porušení dozvedel, mohol predstavovať relevantnú priťažujúcu alebo poľahčujúcu okolnosť. Pri posudzovaní tejto okolnosti možno mimoriadny význam pripísať tomu, či prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ oznámil porušenie z vlastnej iniciatívy (a ak áno, v akom rozsahu) ešte predtým, ako sa o ňom dozvedel dozorný orgán, napríklad na základe sťažnosti alebo vyšetrovania. Táto okolnosť nie je relevantná, keď sa na prevádzkovateľa vzťahujú špecifické

³⁶ Usmernenia WP 253, s. 14.

oznamovacie povinnosti (napríklad v prípade porušenia ochrany osobných údajov v súlade s článkom 33)³⁷. V takých prípadoch by sa toto oznámenie malo považovať za neutrálne³⁸.

99. Ak sa dozorný orgán o porušení dozvedel napríklad zo sťažnosti alebo z vyšetrovania, tento prvok by sa spravidla mal považovať za neutrálny. Dozorný orgán to môže považovať za poľahčujúcu okolnosť, ak prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ porušenie oznámil z vlastnej iniciatívy ešte skôr, ako sa dozorný orgán dozvedel o prípade.

5.7 – Splnenie opatrení, ktoré boli predtým prijaté v rovnakej veci

100. V článku 83 ods. 2 písm. i) sa uvádza, že „ak boli predtým voči dotknutému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v rovnakej veci prijaté opatrenia uvedené v článku 58 ods. 2, splnenie uvedených opatrení“ sa musí zohľadniť pri rozhodovaní o tom, či sa uloží správna pokuta a v akej sume.
101. Na rozdiel od článku 83 ods. 2 písm. e) sa toto posúdenie týka len opatrení, ktoré predtým tomu istému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v rovnakej veci uložili samotné dozorné orgány³⁹.
102. V tejto súvislosti môže prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ opodstatnene očakávať, že splnenie opatrení, ktoré mu predtým boli uložené, znemožní porušenie v rovnakej veci v budúcnosti. Keďže splnenie opatrení, ktoré boli predtým uložené, je pre prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa údajov povinné, nemalo by sa samo osebe brať do úvahy ako poľahčujúca okolnosť. Naopak platí, že sa vyžaduje posilnený záväzok prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa týkajúci sa splnenia predchádzajúcich opatrení, aby sa to mohlo považovať za poľahčujúcu okolnosť. Príkladom je prijatie dodatočných opatrení nad rámec tých, ktoré uložil dozorný orgán.
103. Oproti tomu možno nesúlad s nápravnými právomocami, ktoré boli predtým uložené, považovať buď za pritažujúcu okolnosť, alebo za iné samostatné porušenie, a to v zmysle článku 83 ods. 5 písm. e) a článku 83 ods. 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Preto treba riadne zohľadniť skutočnosť, že rovnaké správanie v rozpore s povinnosťami nemôže viesť k situácii, keď by sa rovnaké správanie sankcionovalo dvakrát.

5.8 – Dodržiavanie schválených kódexov správania alebo schválených mechanizmov certifikácie

104. V článku 83 ods. 2 písm. j) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že dodržiavanie kódexov správania podľa článku 40 všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo schválených mechanizmov certifikácie podľa článku 42 všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže predstavovať relevantný faktor.
105. Ako sa pripomína v usmerneniach WP 253, dodržiavanie kódexov správania podľa článku 40 všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo schválených mechanizmov certifikácie podľa článku 42 všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže v určitých prípadoch predstavovať poľahčujúcu okolnosť. Podľa článku 40 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov budú schválené kódexy správania obsahovať „mechanizmy, ktoré umožňujú [monitorujúcemu] subjektu [...] vykonávať povinné monitorovanie dodržiavania jeho ustanovení“. Určité formy sankcionovania správania, ktoré je v rozpore s povinnosťami, možno zrealizovať

³⁷ Malo by sa podčiarknuť, že porušenie ochrany osobných údajov nemusí znamenať porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

³⁸ Zdôrazňuje sa to v usmerneniach WP 253, s. 15.

³⁹ Tamže.

prostredníctvom systému monitorovania v súlade s článkom 41 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vrátane pozastavenia členstva dotknutého prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v spoločenstve kódexu alebo ich vylúčenia zo spoločenstva. Dozorný orgán síce môže zohľadniť sankcie, ktoré boli predtým uložené v súvislosti so samoregulačným systémom, ale právomocami monitorujúceho subjektu podľa článku 41 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nie sú dotknuté „úlohy a právomoci príslušného dozorného orgánu“, čo znamená, že dozorný orgán nemá povinnosť zohľadniť žiadne sankcie, ktoré uložil monitorujúci subjekt⁴⁰.

106. Na druhej strane platí, že ak je nedodržovanie kódexov správania alebo certifikácie priamo relevantné pre porušenie, dozorný orgán to môže považovať za priťažujúcu okolnosť.

5.9 – Ďalšie priťažujúce a poľahčujúce okolnosti

107. Článkom 83 ods. 2 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa dozornému orgánu poskytuje priestor na zohľadnenie akýchkoľvek iných priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností prípadu. V jednom prípade môžu byť zahrnuté viaceré prvky, pričom nie všetky možno kodifikovať alebo uviesť v zozname, no treba ich zohľadniť s cieľom zabezpečiť, že uplatnená sankcia je v každom jednotlivom prípade účinná, primeraná a odrádzajúca.
108. V článku 83 ods. 2 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa ako príklad spomínajú „akékoľvek iné priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti prípadu“, t. j. získané finančné výhody alebo straty, ktorým sa zabránilo, priamo alebo nepriamo v súvislosti s porušením. Uvedené ustanovenie sa považuje za zásadné pre prispôsobenie sumy pokuty konkrétnemu prípadu. V tomto zmysle by sa malo vykladať ako príklad situácie, keď sa zásada férovosti a spravodlivosti uplatňuje na konkrétny prípad.
109. Rozsah pôsobnosti daného ustanovenia, ktorý je nevyhnutne otvorený, by mal zahŕňať všetky odôvodnené aspekty týkajúce sa sociálno-ekonomického kontextu, v ktorom pôsobí prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, ako aj aspekty súvisiace s právnym kontextom a aspekty spojené s trhovým kontextom⁴¹.
110. Hospodársky zisk z porušenia by mohol byť priťažujúcou okolnosťou najmä vtedy, keď sa v prípade poskytujú informácie o zisku dosiahnutom v dôsledku porušenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
111. Výnimočné okolnosti, ktoré môžu viesť k značným zmenám sociálno-ekonomického kontextu (napr. začiatok závažného núdzového pandemického stavu, v dôsledku čoho by sa mohol radikálne zmeniť spôsob spracúvania osobných údajov), by sa takisto mohli vziať do úvahy v zmysle článku 83 ods. 2 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Poznámka: Príklady uvedené v tejto kapitole slúžia na ilustráciu účinku, ktorý môžu mať priťažujúce a poľahčujúce okolnosti na sumu pokuty. Zvýšenie alebo zníženie v týchto fiktívnych prípadoch nemožno vnímať ako precedens ani ako stanovený percentuálny podiel, ktorý sa má uplatniť v skutočných prípadoch.

Príklad 7a – Zváženie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností

Športový klub používal pri vchode do jedného zo svojich priestorov kamery s technológiou rozpoznávania tváre na účely identifikácie klientov pri vstupe. Keďže tak športový klub urobil v rozpore s článkom 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (spracúvanie biometrických údajov bez platnej výnimky), dozorný orgán zodpovedný za vyšetrovanie porušenia sa rozhodol uložiť pokutu. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu to dozorný orgán

⁴⁰ Tamže.

⁴¹ EDPB v tejto veci prijal rozhodnutie s názvom *Binding Decision 3/2022 on the dispute submitted by the Irish SA on Meta Platforms Ireland Limited and its Facebook Service (Art. 65 GDPR)* [Záväzné rozhodnutie 3/2022 týkajúce sa sporu predloženého írskym dozorným orgánom v súvislosti so spoločnosťou Meta Platforms Ireland Limited a s jej službou Facebook (článok 65 všeobecného nariadenia o ochrane údajov)] (ďalej len „záväzné rozhodnutie EDPB 3/2022“), bod 368.

považoval za porušenie s vysokou mierou závažnosti, a keďže mal športový klub ročný obrat 150 miliónov EUR, za primeranú sa považovala východisková suma vo výške 2 miliónov EUR (na hornej hranici kategórie).

Ten istý športový klub však dva roky predtým dostal pokutu za používanie technológie odtlačkov prstov pri turniketoch v inej lokalite. Dozorný orgán sa rozhodol, že to bude vnímať ako opakované porušenie [článok 83 ods. 2 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]. Tým pripísal význam skutočnosti, že sa porušenia týkali takmer rovnakej veci a že k porušeniu došlo len pred dvoma rokmi. Vzhľadom na túto príťažujúcu skutočnosť sa dozorný orgán rozhodol, že v tomto konkrétnom prípade zvýši pokutu na 2 600 000 EUR,⁴² pričom sa neprekročí uplatniteľné zákonné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

Poznámka: Príklady uvedené v tejto kapitole slúžia na ilustráciu účinku, ktorý môžu mať príťažujúce a poľahčujúce okolnosti na sumu pokuty. Zvýšenie alebo zníženie v týchto fiktívnych prípadoch nemožno vnímať ako precedens ani ako stanovený percentuálny podiel, ktorý sa má uplatniť v skutočných prípadoch.

Príklad 7b – Zváženie príťažujúcich a poľahčujúcich okolností

U prevádzkovateľa platformy na krátkodobý prenájom áut došlo k porušeniu ochrany osobných údajov, čo spôsobilo krátkodobú zraniteľnosť osobných údajov jeho klientov. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu dozorný orgán dospel k záveru, že nedostatočné zabezpečenie platformy zo strany prevádzkovateľa [operator] predstavuje porušenie článku 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, čo je porušenie s nízkou mierou závažnosti. Pretože ročný obrat prevádzkovateľa je 255 miliónov EUR, za primeranú sa považovala východisková suma vo výške 260 000 EUR.

Kompromitované osobné údaje zahŕňali kópie vodičských preukazov a preukazov totožnosti. Z tohto dôvodu museli klienti, ktorých sa týkalo porušenie ochrany osobných údajov, opätovne požiadať o uvedené dokumenty, aby sa predišlo krádeži totožnosti. Keď prevádzkovateľ [operator] o danom incidente informoval dotknuté osoby, ponúkol každej z nich pomoc pri podaní opätovnej žiadosti o uvedené dokumenty správnym verejným inštitúciám a vytvoril systém na náhradu všetkých poplatkov za žiadosť. Dozorný orgán to považoval za „kroky [...] s cieľom zmierniť škodu, ktorú dotknuté osoby utrpeli“ [článok 83 ods. 2 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov], čo malo zmierňujúci účinok na pokutu. Vzhľadom na proaktívny prístup a účinnosť opatrení, ktoré prijal prevádzkovateľ [operator], sa dozorný orgán rozhodol znížiť pokutu na 225 000 EUR⁴³, pričom opäť neprekročil zákonné maximum 10 miliónov EUR.

Príklady uvedené v tejto kapitole slúžia na ilustráciu účinku, ktorý môžu mať príťažujúce a poľahčujúce okolnosti na sumu pokuty. Zvýšenie alebo zníženie v týchto fiktívnych prípadoch nemožno vnímať ako precedens ani ako stanovený percentuálny podiel, ktorý sa má uplatniť v skutočných prípadoch.

Príklad 7c – Zváženie príťažujúcich a poľahčujúcich okolností

Zistilo sa, že malá ratingová agentúra porušila niekoľko ustanovení na ochranu práv dotknutých osôb, najmä preto, že svojim klientom účtovala poplatky za ich právo na prístup. Agentúra tak konala v prípade všetkých žiadostí o prístup, nielen tých, ktoré sa uvádzajú v článku 12 ods. 5 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu dozorný orgán dospel k záveru, že

⁴² Tým sa ilustruje skutočnosť, že kategórie východiskových súm nepredstavujú obmedzenie schopností dozorných orgánov zohľadniť príťažujúce a poľahčujúce okolnosti v súvislosti so sumou, ktorá je vyššia alebo nižšia ako rozsah kategórií. Ako sa opakovane uvádza v kapitole 4.3, tieto cifry predstavujú východiskové body na účely ďalšieho výpočtu, nie sú to však pevne stanovené sumy (ceny) za porušenia ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán môže naďalej podľa vlastného uváženia využiť celú škálu pokút v akejkoľvek sume vyššej ako 0 EUR až po zákonné maximum, pričom zabezpečí, aby bola pokuta prispôsobená okolnostiam prípadu.

⁴³ Pozri predchádzajúcu poznámku pod čiarou.

zistené porušenia majú vysokú mieru závažnosti, a keďže ročný obrat agentúry predstavuje 35 miliónov EUR, za primeranú sa považovala východisková suma vo výške 100 000 EUR.

Dozorný orgán však považoval skutočnosť, že agentúra dokázala z porušenia dosiahnuť zisk, za priťažujúcu okolnosť [článok 83 ods. 2 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]. Aby dozorný orgán v uvedenom prípade vyvážil zisky vyplývajúce z porušenia a zároveň zachoval účinnú, odrádzajúcu a primeranú pokutu, rozhodol sa zvýšiť pokutu na 130 000 EUR, čím neprekročil uplatniteľné zákonné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

Príklady uvedené v tejto kapitole slúžia na ilustráciu účinku, ktorý môžu mať priťažujúce a poľahčujúce okolnosti na sumu pokuty. Zvýšenie alebo zníženie v týchto fiktívnych prípadoch nemožno vnímať ako precedens ani ako stanovený percentuálny podiel, ktorý sa má uplatniť v skutočných prípadoch.

Príklad 7d – Zváženie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností

Zistilo sa, že spoločnosť porušila ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, predovšetkým preto, že partnerom predala svoju databázu na účely obchodného prieskumu obsahujúcu osobné údaje ľudí, ktorí neudelili súhlas s účasťou na prieskume na obchodné účely.

Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu dozorný orgán dospel k záveru, že zistené porušenia majú strednú mieru závažnosti, a keďže ročný obrat spoločnosti predstavuje 45 miliónov EUR, za primeranú sa považovala východisková suma vo výške 150 000 EUR.

Navyše sa orgán domnieval, že prevádzkovateľ z porušenia čerpal výhody, pretože vďaka tomu, že od ľudí nezískaval súhlas s poskytnutím ich údajov na účely zasielania zacielených reklám, sa zväčšil objem údajov, ktoré prevádzkovateľ následne dokázal predať ďalej. Dozorný orgán teda považoval skutočnosť, že agentúra dokázala z porušenia dosiahnuť zisk, za priťažujúcu okolnosť [článok 83 ods. 2 písm. k) všeobecného nariadenia o ochrane údajov].

Aby dozorný orgán v uvedenom prípade vyvážil zisky vyplývajúce z porušenia a zároveň zachoval účinnú, odrádzajúcu a primeranú pokutu, rozhodol sa zvýšiť pokutu na 200 000 EUR, čím neprekročil uplatniteľné zákonné maximum vo výške 20 miliónov EUR.

KAPITOLA 6 – ZÁKONNÉ MAXIMUM A ZODPOVEDNOSŤ PODNIKOV

6.1 – Stanovenie zákonného maxima

112. Ako už bolo uvedené v usmerneniach WP 253, všeobecným nariadením o ochrane údajov sa ku konkrétnym porušeniam nepriradujú pevne stanovené sumy. Namiesto toho sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov poskytujú celkové maximálne sumy⁴⁴, čím sa dodržiava všeobecná tradícia právnych predpisov EÚ v súvislosti so sankciami, ktorá je zavedená v iných právnych aktoch⁴⁵.
113. Sumy stanovené v článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov predstavujú zákonné maximá a dozorným orgánom sa zakazuje ukladať pokuty, ktoré vo výsledku prekračujú uplatniteľné maximálne sumy. Na určenie správneho zákonného maxima treba vziať do úvahy článok 83 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁴⁶, ak sa uplatňuje (pozri kapitolu 3.1.2). Každý dozorný orgán preto musí zaistiť, že pri výpočte pokút na základe týchto usmernení nebudú prekročené uvedené maximálne sumy. V závislosti od jednotlivých prípadov sa môžu stať relevantnými rôzne maximálne sumy.

6.1.1 – Statické maximálne sumy

114. V článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovujú statické sumy, podľa ktorých sa spravidla rozlišuje medzi porušeniami rôznych kategórií povinností podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Ako sa uvádza v prechádzajúcom texte, článkom 83 ods. 4 sa umožňuje uložiť pokuty do výšky 10 miliónov EUR za porušenie povinností, ktoré sa v ňom stanovujú, zatiaľ čo článkom 83 ods. 5 a 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa povoľuje uloženie pokút do výšky 20 miliónov EUR za porušenie povinností, ktoré sú v ňom stanovené.

6.1.2 – Dynamické maximálne sumy

115. V prípade podniku⁴⁷ sa rozsah pokút môže posunúť smerom k vyššej maximálnej sume na základe obratu⁴⁸. Táto maximálna suma založená na obrate je dynamická a individuálne prispôbená príslušnému podniku, aby sa dosiahol súlad so zásadami účinnosti, primeranosti a odrádzajúceho efektu.
116. V článku 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa konkrétnejšie povoľuje maximálna suma 2 % a v článku 83 ods. 5 a 6 sa uvádza maximálna suma 4 % celkového ročného obratu podniku za predchádzajúci účtovný rok. V znení všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa vyžaduje zohľadnenie statickej maximálnej sumy alebo dynamickej maximálnej sumy založenej na obrate, „podľa toho, ktorá suma je vyššia“. V dôsledku toho sa takéto maximálne sumy založené na obrate uplatňujú len vtedy, keď v danom prípade prekračujú statickú maximálnu sumu. K tomu dochádza v prípadoch, keď celkový ročný obrat podniku za predchádzajúci účtovný rok predstavuje viac ako 500 miliónov EUR⁴⁹.

⁴⁴ Odôvodnenie 150, druhá veta všeobecného nariadenia o ochrane údajov: „V tomto nariadení by sa mali uviesť porušenia a horná hranica príslušných správnych pokút a kritériá ich stanovenia, ktoré by mal určiť príslušný dozorný orgán v každom jednotlivom prípade, pričom zohľadní všetky relevantné okolnosti konkrétnej situácie s náležitým zreteľom najmä na povahu, závažnosť a trvanie porušenia a jeho následkov, ako aj opatrenia, ktoré sa prijali na zabezpečenie súladu s povinnosťami podľa tohto nariadenia a na predchádzanie následkom porušenia alebo ich zmiernenie.“

⁴⁵ Konkrétne v článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy.

⁴⁶ Pozri aj záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 326.

⁴⁷ V súvislosti s pojmom „podnik“ pozri kapitolu 6.2.1 týchto usmernení.

⁴⁸ V súvislosti s pojmom „obrat“ pozri kapitolu 6.2.2 týchto usmernení.

⁴⁹ Z 500 miliónov EUR sú 2 % 10 miliónov (statická maximálna suma predpokladaná podľa článku 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a 4 % sú 20 miliónov (statická maximálna suma predpokladaná podľa článku 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

Príklad 8a – Dynamické maximum

Úverový register zhromažďuje všetky údaje o úverovej bonite týkajúce sa všetkých občanov EÚ a predáva ich reklamným a maloobchodným spoločnostiam bez toho, aby na to mal právny základ. Celkový svetový ročný obrat úverového registra za predchádzajúci rok predstavuje 3 miliardy EUR. V tomto prípade úverový register porušil okrem iného článok 6, čo možno sankcionovať pokutou v zmysle článku 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Statické maximum by predstavovalo 20 miliónov EUR. Dynamické maximum by predstavovalo 120 miliónov EUR (4 % z 3 miliárd EUR). Pokuta môže dosiahnuť až 120 miliónov EUR, keďže toto dynamické maximum prekračuje statické maximum vo výške 20 miliónov EUR. V dôsledku toho je povolené, aby pokuta presiahla statické maximum 20 miliónov EUR, nesmie však prekročiť uplatniteľné zákonné maximum 120 miliónov EUR.

Príklad 8b – Statické maximum

Maloobchodný predajca slnečných okuliarov prevádzkuje internetový obchod, ktorý zákazníkom umožňuje objednať tovar. Prostredníctvom objednávkového formulára maloobchodník takisto spracúva osobné údaje vrátane údajov o bankovom účte. Maloobchodník nezabezpečí správne zašifrovanie prenosu https, takže tretie strany potenciálne dokážu rozlúštiť osobné údaje v priebehu transakcie. Maloobchodník porušuje článok 32 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a možno mu uložiť pokutu v zmysle článku 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Celkový svetový ročný obrat maloobchodníka za predchádzajúci rok predstavuje 450 miliónov EUR. V tomto prípade je statické maximum 10 miliónov EUR vyššie ako dynamické maximum 9 miliónov EUR (teda 2 % zo 450 miliónov EUR), preto sa uprednostní maximum vo výške 10 miliónov EUR. Pokuta tak nesmie prekročiť zákonné maximum 10 miliónov EUR.

Príklad 8c – Prevádzkovatelia a sprostredkovatelia, ktorí nie sú podnikmi

Obec má online systém, ktorý občanom umožňuje rezerváciu termínov, napríklad na podanie žiadosti o cestovný pas alebo povolenie uzavrieť manželstvo. Obec je jediným prevádzkovateľom online systému. Nanešťastie sa zistí, že systém takisto permanentne prenáša zhromaždené údaje na externé servery sprostredkovateľa v neprimeranej tretej krajine, kde sa údaje ukladajú. Nie sú zavedené žiadne primerané záruky týkajúce sa prenosu do tretej krajiny. S výnimkou prenosu sa údaje zhromažďujú a spracúvajú na základe platného súhlasu. Obec týmto prenosom osobitných kategórií osobných údajov do neprimeranej tretej krajiny a bez primeraných záruk porušila článok 44 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Preto jej možno uložiť pokutu podľa článku 83 ods. 5. Keďže obec nezodpovedá vymedzeniu podniku, uplatňuje sa statické zákonné maximum. Pokuta tak nesmie prekročiť 20 miliónov EUR. To však platí len v prípade, že členský štát, v ktorom sa nachádza obec, nestanovil špecifické pravidlá týkajúce sa toho, či a v akom rozsahu možno orgánom verejnej moci a verejnoprávnym subjektom zriadeným v príslušnom členskom štáte uložiť správne pokuty (článok 83 ods. 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

6.2 – Stanovenie obratu podniku a jeho zodpovednosti

117. Na stanovenie správneho obratu na účely dynamického zákonného maxima je potrebné pochopiť pojmy „podnik“ a „obrat“, ktoré sa používajú v článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V tejto súvislosti treba v maximálnej možnej miere zohľadniť odôvodnenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktoré zákonodarca Únie poskytol ako usmernenia k výkladu všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

6.2.1 – Vymedzenie podniku a zodpovednosti podnikov

118. Pokiaľ ide o pojem „podnik“, zákonodarca Únie poskytuje podrobné ďalšie objasnenie. V odôvodnení 150 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza: „Keď sa správne pokuty ukladajú podniku, podnik by sa mal na tieto účely považovať za podnik v súlade s článkami 101 a 102 ZFEÚ.“

119. Preto článok 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v zmysle odôvodnenia 150 vychádza z pojmu „podnik“ [undertaking] podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ⁵⁰ bez toho, aby bol dotknutý článok 4 bod 18 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (v ktorom sa vymedzuje „podnik“ [enterprise]) a článok 4 bod 19 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (v ktorom sa vymedzuje „skupina podnikov“ [group of undertakings]). Prvý pojem sa používa najmä v kapitole V všeobecného nariadenia o ochrane údajov v slovnom spojení „skupina podnikov [group of enterprises] zapojených do spoločnej hospodárskej činnosti“. Okrem toho sa pojem používa vo všeobecnom zmysle, nie ako objekt, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie alebo povinnosť.
120. Zodpovedajúcim spôsobom možno v prípadoch, keď je prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podnik (alebo súčasť podniku) v zmysle článkov 101 a 102 ZFEÚ, použiť kombinovaný obrat takéhoto podniku ako celku na stanovenie dynamickej hornej hranice pokuty (pozri kapitolu 6.2.2) a na zabezpečenie súladu výslednej pokuty so zásadami účinnosti, primeranosti a odrádzajúceho efektu (článok 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov)⁵¹.
121. Súdny dvor vypracoval značný objem judikatúry týkajúcej sa pojmu „podnik“. Pojem „podnik“ sa vzťahuje na „každý subjekt zapojený do hospodárskej činnosti bez ohľadu na právne postavenie subjektu a spôsob, akým je financovaný“.⁵² Na účely práva hospodárskej súťaže sa teda podniky identifikujú ako hospodárske jednotky, a nie ako právne jednotky. Rôzne spoločnosti patriace do tej istej skupiny môžu vytvoriť hospodársku jednotku, a teda podnik v zmysle článkov 101 a 102 ZFEÚ⁵³.
122. V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora sa pojem „podnik“ v článkoch 101 a 102 ZFEÚ môže vzťahovať na jednu hospodársku jednotku, aj keď danú hospodársku jednotku tvorí niekoľko fyzických alebo právnických osôb. To, či jednu hospodársku jednotku tvorí viacero subjektov, do veľkej miery závisí od toho, či má jednotlivý subjekt schopnosť rozhodovať sa slobodne alebo či vedúci subjekt (konkrétne materská spoločnosť) uplatňuje rozhodujúci vplyv na ostatné subjekty.⁵⁴ Kritériá na stanovenie uvedených skutočností vychádzajú z hospodárskych, právnych a organizačných prepojení medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskymi spoločnosťami, ako je napríklad miera účasti, zamestnanci alebo organizačné väzby, inštrukcie a existencia podnikových zmlúv⁵⁵.
123. V súlade s koncepciou jednej hospodárskej jednotky sa v článku 83 ods. 4 – 6 dodržiava zásada priamej zodpovednosti podniku [direct corporate liability], ktorá znamená, že všetky činnosti, ktoré vykonajú alebo

⁵⁰ Ako je už vysvetlené v usmerneniach WP 253 a neskôr potvrdené v dokumente EDPB *Endorsement 1/2018* (Schválenie 1/2018) z 25. mája 2018. Pozri aj záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 292 a rozsudok krajského súdu LG Bonn vo veci 29 OWi 1/20, 11. november 2020, bod 92.

⁵¹ Pozri záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, body 412 a 423, ako aj veci C-286/13 P, *Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe/Európska komisia*, bod 149 a C-189/02 P, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, bod 258.

⁵² Vec C-41/90, *Klaus Höfner a Fritz Elser/Macrotron GmbH*, bod 21. Pozri napríklad aj spojené veci C-159/91 a C-160/91, *Poucet a Pistre/Assurances Générales de France*, bod 17; vec C-364/92, *SAT Fluggesellschaft mbH/Eurocontrol*, bod 18; spojené veci C-180/98 až C-184/98, *Pavlov a i.*, bod 74 a vec C-138/11, *Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich*, bod 35.

⁵³ Vec C-516/15 P, *Akzo Nobel a i./Komisia*, bod 48.

⁵⁴ Na objasnenie treba uviesť, že schopnosť rozhodovať sa [decision-making ability], ktorá sa má posúdiť s cieľom zistiť, či materská spoločnosť uplatňuje rozhodujúci vplyv na ostatné subjekty v skupine, sa týka schopnosti rozhodovať sa v súvislosti s konaním dcérskej spoločnosti na trhu. To je odlišné a úplne oddelené od vplyvu, ktorý materská spoločnosť môže a nemusí mať na dotknuté spracúvanie, a najmä od schopnosti prijímať rozhodnutia týkajúce sa účelov a prostriedkov spracúvania. Takéto skutočnosti treba posúdiť v rámci každého preskúmania totožnosti prevádzkovateľa údajov, ale nie sú relevantné pre posúdenie rozhodujúceho vplyvu na účel zriadenia jednej hospodárskej jednotky.

⁵⁵ Pozri vec C-90/09 P, *General Química a i./Komisia*. Hlavným kritériom na zistenie týchto skutočností je tzv. rozhodujúci vplyv, ktorý možno vyvodiť z faktických dôkazov (hospodárske, organizačné a právne prepojenia). Navyše sa uplatňuje vyvrátiteľná prezumpcia vplyvu, ak ide o stopercentnú dcérsku spoločnosť. Pozri vec C-97/08 P, *Akzo Nobel a i./Komisia* a spojené veci C-293/13 a C-294/13 P, *Fresh Del Monte*.

zanedbajú fyzické osoby oprávnené konať v mene podnikov, možno pripísať podnikom a považovať za konanie alebo porušenie, ktorého sa priamo dopustil samotný podnik.⁵⁶ Skutočnosť, že niektorí zamestnanci nedodržiavali kódex správania, nestačí na zrušenie takéhoto pripísania.⁵⁷ To sa zruší len vtedy, keď fyzické osoby konajú len na svoje súkromné účely alebo na účely tretej strany, čím sa samy stávajú samostatným prevádzkovateľom (t. j. fyzická osoba konala nad rámec svojich povolených právomocí)⁵⁸. Táto zásada práva Európskej únie a rozsah zodpovednosti podnikov majú prednosť a nemožno ich oslabiť tým, že sa obmedzia na činnosti určitých funkcionárov (ako sú hlavní manažéri) na základe protichodného vnútroštátneho práva. Nezáleží na tom, ktorá fyzická osoba konala v mene ktorého zo subjektov. Od dozorného orgánu a vnútroštátnych súdov preto nemožno vyžadovať, aby vo vyšetrovaní alebo v rozhodnutí o uložení pokuty určili či identifikovali fyzickú osobu⁵⁹.

124. V špecifickom prípade, keď materská spoločnosť vlastní 100 % alebo takmer 100 % akcií dcérskej spoločnosti, ktorá porušila článok 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a preto dokáže uplatňovať rozhodujúci vplyv na konanie tejto dcérskej spoločnosti, vzniká prezumpcia, že materská spoločnosť v skutočnosti uplatňuje tento rozhodujúci vplyv na konanie dcérskej spoločnosti (tzv. prezumpcia *Akzo*)⁶⁰. Platí to aj v prípade, keď materská spoločnosť priamo nevlastní podiel na celkovom akciovom kapitále, ale je nepriamym vlastníkom prostredníctvom jednej alebo viacerých dcérskych spoločností.⁶¹ Napríklad môže existovať aj reťazec dcérskych spoločností, kde len jeden subjekt vlastní 100 % alebo takmer 100 % akcií sprostredkovateľského subjektu, ktorý vlastní 100 % alebo takmer 100 % akcií iného subjektu, atď. Materská spoločnosť rovnako môže vlastniť 100 % alebo takmer 100 % akcií dvoch subjektov, z ktorých každý vlastní približne 50 % subjektu, čím sa materskej spoločnosti poskytuje rozhodujúci vplyv na všetky tieto subjekty. Za takých okolností stačí, aby dozorný orgán dokázal, že dcérsku spoločnosť priamo či nepriamo a úplne alebo takmer úplne vlastní materská spoločnosť, aby platil predpoklad (na základe praktických skúseností), že materská spoločnosť uplatňuje rozhodujúci vplyv.
125. Prezumpcia *Akzo* však neplatí absolútne a možno ju vyvrátiť inými dôkazmi⁶². Na vyvrátenie prezumpcie musí spoločnosť (alebo spoločnosti) predložiť dôkazy súvisiace s organizačnými, hospodárskymi a právnymi prepojeniami medzi dcérskou spoločnosťou a jej materskou spoločnosťou, ktorými možno preukázať, že netvorí jednu hospodársku jednotku napriek vlastníctvu 100 % alebo takmer 100 % akcií. Aby sa zistilo, či samotná dcérska spoločnosť koná autonómne, treba zohľadniť všetky relevantné faktory týkajúce sa takýchto prepojení medzi dcérskou a materskou spoločnosťou, ktoré sa môžu líšiť v závislosti od konkrétneho prípadu, a preto ich nemožno uviesť vo vyčerpávajúcom zozname.
126. Na druhej strane platí, že ak materská spoločnosť nevlastní celý alebo takmer celý kapitál, dozorný orgán musí predložiť dôkazy k dodatočným faktom, aby odôvodnil existenciu jednej hospodárskej jednotky. V takomto prípade musí dozorný orgán preukázať nielen to, že materská spoločnosť má schopnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na dcérsku spoločnosť, ale aj to, že takýto rozhodujúci vplyv naozaj uplatnila,

⁵⁶ Pozri spojené veci C-100/80 až C-103/80, SA Musique Diffusion française a i./Komisia, bod 97 a vec C-338/00 P, Volkswagen/Komisija, body 93 až 98.

⁵⁷ Vec C-501/11 P, Schindler Holding a i./Komisia, bod 114. Pre spoločnosti je teda dôležité, aby ich systém riadenia dodržiavania predpisov nebol len tzv. papierovým štítom, ale aby bol v praxi skutočne účinný.

⁵⁸ Pozri najmä Usmernenia 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov (ďalej len „usmernenia EDPB 07/2020“), bod 19.

⁵⁹ Vec C-338/00 P, Volkswagen/Komisija, body 97 a 98; akékoľvek protichodné vnútroštátne právne predpisy nie sú v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov a so zásadou účinnosti, a preto ich nemožno uplatňovať.

⁶⁰ Vec C-97/08 P, Akzo Nobel a i./Komisia, body 59 a 60.

⁶¹ Veci T-38/05, Agroexpansión/Komisija a C-508/11 P, Eni/Komisija, bod 48.

⁶² Okrem iného pozri vec C-595/18 P, The Goldman Sachs Group Inc./Komisia, ECLI: EU: C: 2021:73, bod 32, v ktorom sa cituje vec C-611/18 P, Pirelli & C./Komisia, ktorá nie je uverejnená, bod 68, ako aj citovanú judikatúru.

aby mohla kedykoľvek zasiahnuť do slobodnej voľby dcérskej spoločnosti a ovplyvniť jej správanie. Povaha alebo typ inštrukcií nemá význam v súvislosti so zisťovaním vplyvu materskej spoločnosti.

127. Pokuta sa ukladá ⁶³ prevádzkovateľovi/sprostredkovateľovi (prípadne spoločným prevádzkovateľom) a príslušný dozorný orgán má možnosť považovať materskú spoločnosť za spoločne a nerozdielne zodpovednú⁶⁴ za zaplatenie pokuty.

6.2.2 – Stanovenie obratu

128. Obrat sa počíta na základe ročnej účtovnej závierky podniku, ktorá sa vypracúva za finančný rok, pričom sa v nej poskytuje prehľad predchádzajúceho účtovného roku spoločnosti alebo skupiny spoločností (konsolidovaná účtovná závierka). Obrat sa vymedzuje ako suma všetkých predaných tovarov a služieb. Čistý obrat je suma získaná z predaja výrobkov alebo poskytovania služieb po odpočítaní obchodných zliav, dane z pridanej hodnoty (DPH) a ďalších daní priamo súvisiacich s obratom⁶⁵.
129. Obrat sa počíta podľa prezentácie výkazu ziskov a strát.⁶⁶ Čistý obrat zahŕňa výnosy z predaja, prenájmu a požíčavania výrobkov, ako aj výnosy z predaja služieb po odčítaní zrážok z predaja (napr. zliav, diskontov) a DPH.
130. Ak sa na podnik vzťahuje povinnosť vypracovať konsolidované ročné účtovné závierky,⁶⁷ takéto konsolidované účtovné závierky materskej spoločnosti, ktorá vedie skupinu, sú relevantné pri zvažovaní kombinovaného obratu podniku.⁶⁸ Ak takéto závierky neexistujú, treba získať a použiť akékoľvek ďalšie dokumenty, z ktorých možno vyvodíť svetový ročný obrat podniku v príslušnom finančnom roku.
131. V článku 83 ods. 4 – 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že sa má použiť celkový svetový ročný obrat za predchádzajúci účtovný rok. V súvislosti s otázkou, na ktorú udalosť sa vzťahuje výraz „predchádzajúci“, treba poznamenať, že judikatúra Súdneho dvora v oblasti práva hospodárskej súťaže sa má uplatňovať aj na pokuty podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Relevantnou udalosťou je tak rozhodnutie o uložení pokuty vydané dozorným orgánom, nie čas porušenia ani rozhodnutie súdu.⁶⁹ V prípade cezhraničného spracúvania nie je relevantným rozhodnutím o uložení pokuty návrh rozhodnutia, ale konečné rozhodnutie, ktoré vydal hlavný dozorný orgán.⁷⁰ Pokiaľ návrh rozhodnutia vstupuje do spolurozhodovacieho procesu podľa článku 60 ku koncu kalendárneho roka, takže konečné rozhodnutie sa pravdepodobne neprijme v tom istom kalendárnom roku, hlavný dozorný orgán vypočíta navrhovanú pokutu tak, že zohľadní najviac aktuálne finančné informácie, ktoré sú dostupné v deň, keď sa návrh rozhodnutia distribuuje dotknutým dozorným orgánom, aby predložili svoje stanoviská. Uvedené informácie sa potom

⁶³ Rozhodnutie, ktorým sa ukladá pokuta, je adresované a doručené prevádzkovateľovi/sprostredkovateľovi (prevádzkovateľom/sprostredkovateľom) ako páchatelovi (páchatelom) porušenia a dodatočne sa môže adresovať a doručiť ďalším právnym subjektom jednej hospodárskej jednotky, ktoré nesú spoločnú a nerozdielnu zodpovednosť za pokutu.

⁶⁴ Záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 290.

⁶⁵ Pozri napríklad článok 2 bod 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (ďalej len „smernica 2013/34/EÚ“), ktorý sa uplatňuje na spoločnosti s ručením obmedzeným, prípadne podobné uplatniteľné právne predpisy a článok 5 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie ES o fúziách“).

⁶⁶ Pozri napr. prílohu V alebo VI k článku 13 ods. 1 smernice 2013/34/EÚ pod položkou „čistý obrat“, prípadne podobné uplatniteľné právne predpisy.

⁶⁷ Pozri napríklad článok 21 a nasl. smernice 2013/34/EÚ alebo podobné uplatniteľné právne predpisy.

⁶⁸ Vec C-58/12 P, Groupe Gascogne SA/Európska komisia, ECLI:EU:C:2013:770, body 54 – 55.

⁶⁹ Krajský súd LG Bonn, vec 29 OWi 1/20, 11. november 2020, bod 95, v ktorom sa odkazuje na vec C-637/13 P, Badeszimmerkartell Laufen Austria, bod 49 a vec C-408/12 P, YKK a i., bod 90.

⁷⁰ Záväzné rozhodnutie EDPB 1/2021, bod 298.

podľa požiadaviek budú aktualizovať ešte skôr, než hlavný dozorný orgán sfinalizuje a prijme konečné vnútroštátne rozhodnutie.

KAPITOLA 7 – ÚČINNOSŤ, PRIMERANOSŤ A ODRÁDZAJÚCI EFEKT

132. Vyžaduje sa, aby bola správna pokuta uložená za porušenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov podľa článku 83 ods. 4 – 6 v každom jednotlivom prípade účinná, primeraná a odrádzajúca. Inak povedané, suma uloženej pokuty je prispôsobená porušeniu, ku ktorému došlo v špecifickom kontexte. EDPB sa domnieva, že dozorné orgány majú povinnosť overiť, či suma pokuty spĺňa uvedené požiadavky, prípadne či sú potrebné ďalšie úpravy pokuty.
133. Ako sa objasňuje v kapitole 4, hodnotenie uskutočnené v tejto kapitole sa týka uloženej pokuty ako celku a všetkých okolností prípadu, napríklad aj akumulácie viacerých porušení, zvýšenia a zníženia v prípade priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a finančných/sociálno-ekonomických okolností. Dozorný orgán je však povinný zabezpečiť, aby sa tie isté okolnosti nezapočítali dvakrát.
134. Ak sú uvedené úpravy dôvodom na zvýšenie pokuty, takéto zvýšenie zo svojej podstaty nesmie prekročiť zákonné maximum stanovené v kapitole 6.

7.1 – Účinnosť

135. Vo všeobecnosti možno pokutu považovať za účinnú, ak sa ňou dosiahnu ciele, na ktoré bola uložená. Takým cieľom môže byť napríklad dosiahnutie opätovného súladu s pravidlami, potrestanie nezákonného správania alebo oboje.⁷¹ Navyše sa v odôvodnení 148 všeobecného nariadenia o ochrane údajov zdôrazňuje, že správne pokuty by sa mali uložiť „[s] cieľom posilniť presadzovanie pravidiel tohto nariadenia“. Suma pokuty uloženej na základe týchto usmernení by preto mala byť dostatočná na splnenie uvedených cieľov.
136. Ako sa vyžaduje v článku 83 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, dozorný orgán musí vyhodnotiť účinnosť pokuty v každom jednotlivom prípade. Na tento účel treba riadne zohľadniť okolnosti prípadu, najmä v súvislosti s vyššie uvedeným posúdením,⁷² pričom treba pamätať na to, že pokuta by mala byť aj primeraná a odrádzajúca, ako sa uvádza ďalej.

7.2 – Primeranosť

137. Zásadou proporcionality sa požaduje, aby prijaté opatrenia nepresahovali hranicu toho, čo je primerané a nevyhnutné na účely splnenia cieľov, ktoré sa legitímne sledujú príslušnými právnymi predpismi; ak existuje možnosť voľby medzi viacerými vhodnými opatreniami, je potrebné použiť opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené ťažkosti nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom⁷³.
138. Z toho vyplýva, že sumy pokút nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (teda vo vzťahu k dodržiavaniu pravidiel upravujúcich ochranu fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov

⁷¹ Usmernenia WP 253, s. 6.

⁷² Ako sa uvádza aj v odôvodnení 148 všeobecného nariadenia o ochrane údajov: „povaha, závažnosť a trvanie porušenia, jeho úmyselná povaha, opatrenia prijaté na zmiernenie spôsobenej škody, miera zodpovednosti alebo akékoľvek relevantné predchádzajúce porušenia, spôsob, akým sa o porušení dozvedel dozorný orgán, dodržiavanie opatrení uložených voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, dodržiavanie kódexu správania a všetky ďalšie priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti“.

⁷³ Vec T-704/14, Marine Harvest/Komisia, bod 580, v ktorej sa odkazuje na vec T-332/09, Electrabel/Komisia, bod 279.

a pravidiel upravujúcich voľný pohyb osobných údajov) a že výška pokuty uloženej podniku musí byť primeraná porušeniu posudzovanému ako celok, a to najmä s prihliadnutím na jeho závažnosť⁷⁴.

139. Dozorný orgán preto overí, že suma pokuty je **primeraná** nielen závažnosti porušenia, ale aj veľkosti podniku, ku ktorému patrí subjekt, ktorý sa dopustil porušenia,⁷⁵ a že uložená pokuta tak nepresiahne rámec toho, čo je nevyhnutné na splnenie cieľov všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
140. Dozorný orgán môže v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi ako osobitný dôsledok zásady proporcionality zvážiť, že pokutu ešte zníži na základe zásady platobnej neschopnosti. Na každé takéto zníženie sú potrebné výnimočné okolnosti. V súlade s usmerneniami Európskej komisie k metóde stanovenia pokút⁷⁶ musia existovať objektívne dôkazy o tom, že by uloženie pokuty predstavovalo nezvratnú hrozbu pre ekonomickú životaschopnosť dotknutého podniku. Navyše treba vykonať analýzu rizík v špecifickom sociálnom a hospodárskom kontexte.
- a) **Ekonomická životaschopnosť:** Od podniku sa vyžaduje, aby poskytol podrobné finančné údaje (za posledných päť rokov, ako aj vyhliadky na aktuálny rok a ďalšie dva roky), čím sa dozornému orgánu umožní preskúmať pravdepodobný budúci vývoj kľúčových faktorov, ako je solventnosť, likvidita a ziskovosť. Európske súdy uviedli, že samotná okolnosť nepriaznivej finančnej situácie podniku, prípadne skutočnosť, že podnik bude po uložení vysokej pokuty v takejto nepriaznivej finančnej situácii, nezodpovedá požiadavke, že „uznanie takejto povinnosti by totiž znamenalo, že podniky menej prispôsobené podmienkam trhu by získali neodôvodnenú výhodu“.⁷⁷ V posúdení schopnosti podniku uhradiť pokutu sa berú do úvahy aj možné reštrukturalizačné plány a stav ich vykonávania, vzťahy s externými finančnými partnermi/inštitúciami, ako sú banky, a vzťahy s akcionármi⁷⁸.
- b) **Dôkaz straty hodnoty:** Pokutu možno znížiť len vtedy, keď by uloženie pokuty predstavovalo hrozbu pre ekonomickú životaschopnosť podniku a viedlo by k strate celej hodnoty jeho aktív alebo ich veľkej časti.⁷⁹ Musí sa dokázať priama príčinná súvislosť medzi pokutou a významnou stratou hodnoty aktív. Neplatí však automatická domnienka, že konkurz alebo platobná neschopnosť bude určite viesť k významnej strate hodnoty aktív. Ďalej nemožno pochybovať o tom, že pokuta predstavovala hrozbu pre ekonomickú životaschopnosť podniku, ak sa daný podnik sám rozhodol ukončiť svoju činnosť a predať všetky aktíva. Podnik musí dokázať, že pravdepodobne odíde z trhu a jeho aktíva budú rozobrané alebo predané za značne zľavnené ceny, a to bez toho, aby mal podnik (alebo jeho aktíva) akúkoľvek alternatívnu možnosť pokračovať v operáciách. To znamená, že dozorný orgán by mal od podniku vyžadovať, aby dokázal, že nič jasne nenaznačuje, že podnik (alebo jeho aktíva) získa iný podnik/vlastník a ten bude pokračovať v operáciách.

⁷⁴ Tamže.

⁷⁵ Na tento účel pozri vec C-387/97, Komisia/Grécko, bod 90 a vec C-278/01, Komisia/Španielsko, bod 41, kde sa uvádza, že pokuty musia byť „jednak prispôsobené okolnostiam a jednak primerané určenému nesplneniu povinnosti, ako aj platobnej schopnosti dotknutého členského štátu“.

⁷⁶ V súvislosti s touto zásadou pozri napríklad usmernenia Komisie k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (2006/C 210/02).

⁷⁷ Pozri spojené veci C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Dansk Rørindustri a. i./Komisia, bod 327, kde sa citujú spojené veci 96/82 až 102/82, 104/82, 105/82, 108/82 a 110/82, NV IAZ International Belgium a i./Komisia, body 54 a 55. Neskôr sa to zopakovalo vo veci C-308/04 P, SGL Carbon/Komisija, bod 105 a vo veci T-429/10 (spojené veci T-426/10, T-427/10, T-428/10, T-429/10, T-438/12, T-439/12, T-440/12, T-441/12), Global Steel Wire/Komisija, body 492 – 493.

⁷⁸ Pozri vec T-429/10 (spoločné veci T-426/10, T-427/10, T-428/10, T-429/10, T-438/12, T-439/12, T-440/12, T-441/12), Global Steel Wire/Komisija, body 521 až 527.

⁷⁹ Pozri spojené veci T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Tokai Carbon a i./Komisia, bod 372 a vec T-64/02, Heubach/Komisija, bod 163. Pozri vec T-393/10 INTP, Westfälische Drahtindustrie a i./Komisia, body 293 a 294.

- c) **Špecifický sociálny a hospodársky kontext:** Špecifický hospodársky kontext možno zvážiť vtedy, keď v dotknutom odvetví prebieha cyklická kríza (napr. nepriaznivý vplyv nadmernej kapacity alebo klesajúcich cien) alebo keď majú spoločnosti ťažkosti so získaním prístupu ku kapitálu alebo k úveru v dôsledku prevládajúcich hospodárskych podmienok. Špecifický sociálny kontext sa pravdepodobne vyskytne v súvislosti s vysokou a/alebo rastúcou nezamestnanosťou na regionálnej alebo širšej úrovni. Takisto ho možno posúdiť s ohľadom na dôsledky, ktoré môže mať úhrada pokuty v súvislosti s nárastom nezamestnanosti alebo poškodením dodávateľských a odberateľských hospodárskych odvetví⁸⁰.

141. Ak sú splnené kritériá, dozorné orgány môžu zohľadniť platobnú neschopnosť podniku a zodpovedajúcim spôsobom znížiť pokutu.

7.3 – Odrádzajúci efekt

142. Napokon je odrádzajúca pokuta taká pokuta, ktorá má skutočný odrádzajúci efekt.⁸¹ V tejto súvislosti možno rozlišovať medzi všeobecným odrádzajúcim efektom (ktorým sa ostatní odrádzajú od toho, aby sa v budúcnosti dopustili rovnakého porušenia) a špecifickým odrádzajúcim efektom (ktorým sa príjemca pokuty odrádza od toho, aby sa znova dopustil rovnakého porušenia)⁸². Pri ukladaní pokuty dozorný orgán zohľadní všeobecný aj špecifický odrádzajúci efekt.
143. Pokuta je odrádzajúca vtedy, keď sa ňou jednotlivcovi zabraňuje porušiť sledované ciele a stanovené pravidlá právnych predpisov Únie. V tomto zmysle je rozhodujúca nielen povaha a výška pokuty, ale aj pravdepodobnosť jej uloženia. Každý, kto sa dopustí porušenia, musí mať obavy, že pokuta mu bude skutočne uložená. Kritérium odrádzajúceho efektu sa prelína s kritériom účinnosti⁸³.
144. Dozorné orgány môžu zvážiť, že pokutu zvýšia, ak sumu nepovažujú za dostatočne odrádzajúcu. Za určitých okolností možno odôvodniť uloženie tzv. násobiteľa odstrašenia [deterrence multiplier]⁸⁴. Takéhoto násobiteľa možno uložiť podľa uváženia dozorného orgánu na zohľadnenie cieľov odrádzajúceho efektu, ako sa stanovuje v prechádzajúcom texte.

KAPITOLA 8 – FLEXIBILITA A PRAVIDELNÉ HODNOTENIE

145. V predchádzajúcich kapitolách sa uvádza všeobecná metóda výpočtu pokút, ktorou sa umožní ďalšia harmonizácia a transparentnosť postupu ukladania pokút zo strany dozorných orgánov. Táto všeobecná metóda by sa však nemala chybné vykladať ako forma automatického či aritmetického výpočtu. Uloženie pokuty sa v každom jednotlivom prípade musí zakladať na ľudskom posúdení všetkých relevantných okolností prípadu a musí byť účinné, primerané a odrádzajúce s ohľadom na daný konkrétny prípad.
146. Treba pamätať na to, že v týchto usmerneniach nemožno predvídať všetky možné podrobnosti prípadu, a tak v tejto súvislosti nemožno poskytnúť vyčerpávajúce usmernenia pre dozorné orgány. V dôsledku toho sa na usmernenia vzťahuje pravidelné preskúmanie s cieľom zhodnotiť, či sa ich uplatňovaním účinne dosahujú ciele stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. EDPB môže tieto usmernenia zrevidovať na základe ďalších skúseností

⁸⁰ Pozri vec C-308/04 P, SGL Carbon/Komisia, bod 106.

⁸¹ Pozri návrhy generálneho advokáta Geelhoeda vo veci C-304/02, Komisia/Francúzsko, bod 39.

⁸² Pozri okrem iného vec C-511/11 P, Versalis Spa/Komisia, bod 94.

⁸³ Návrhy generálnej advokátky Kokottovej v spojených veciach C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Silvio Berlusconi a i., bod 89.

⁸⁴ Pozri najmä vec C-289/04 P, Showa Denko/Komisia, body 28 – 39.

dozorných orgánov s každodenným praktickým uplatňovaním a môže takisto kedykoľvek pozastaviť platnosť usmernení, prípadne môže usmernenia zmeniť, obmedziť, upraviť alebo nahradiť s účinnosťou v budúcnosti.

PRÍLOHA – TABUĽKA S PRÍKLADMI K USMERNENIAM 04/2022 TÝKAJÚCIM SA VÝPOČTU SPRÁVNÝCH POKÚT V SÚLADE SO VŠEOBECNÝM NARIADENÍM O OCHRANE ÚDAJOV

Ako čítať tabuľku

- Táto tabuľka sa má čítať spolu s celými usmerneniami a nemá slúžiť ako úplné zhrnutie usmernení ani ako alternatíva k zohľadneniu usmernení ako celku.
- Táto tabuľka je určená len na ilustračné účely a nie je úplným ani konečným vyjadrením stanoviska EDPB v súvislosti s výpočtom správnych pokút.
- Tabuľka obsahuje dva kroky: v jednom sa uvádzajú príklady rozsahu východiskovej sumy na základe závažnosti a v druhom kroku sa uvádzajú príklady východiskovej sumy po uplatnení úpravy na základe veľkosti podniku.
- Cifry použité ako východiskové sumy na jednej strane zodpovedajú odporúčaniam Komisie týkajúcemu sa MSP, ako aj tomu, ako obraty uvedené v odporúčaní súvisia s obratom vychádzajúcim z článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁸⁵. Na druhej strane platí, že pokiaľ ide o závažnosť porušenia, cifry sa zakladajú na zisteniach z aktuálneho postupu ukladania pokút a rozsiahleho interného testovania modelov ukladania pokút v priebehu niekoľkých rokov. EDPB je presvedčený o tom, že sa týmito východiskovými bodmi dodržiavajú zásady účinnosti, primeranosti a odrádzajúceho efektu, ako sa stanovuje v článku 83 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
- EDPB si však tak ako vždy uvedomuje, že výpočet správnej pokuty nie je len matematická operácia a že skutočné prípady a prax nevyhnutne povedú k ďalšiemu spresneniu východiskových bodov uvedených v tabuľke. Na tento účel sa v usmerneniach uvádza, že tabuľka a cifry, ktoré obsahuje, bude EDPB naďalej podrobne skúmať a podľa potreby ich upraví.
- Takisto treba opätovne zdôrazniť, že tieto cifry predstavujú východiskové body na účely ďalšieho výpočtu, nie sú to však pevne stanovené sumy (ceny). Dozorný orgán má kompetenciu na využitie celej škály pokút od akejkoľvek sumy až po zákonné maximum (vrátane).
- V prvom kroku platí, že čím závažnejšie je porušenie v rámci svojej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma.
- V druhom kroku sa na stanovenie konečnej východiskovej sumy používajú percentuálne podiely, pričom sa môžu vykonať úpravy do výšky určitého percentuálneho podielu východiskovej sumy určenej v prvom kroku. Znamená to, že percentuálny podiel zvolený v druhom kroku sa použije ako násobiteľ východiskovej sumy stanovenej v prvom kroku. Čím vyšší je obrat podniku v rámci uplatniteľnej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma v druhom kroku.
- Sumy v druhom kroku predstavujú len tie najnižšie a najvyššie možné cifry, ktoré možno použiť v rámci kategórie. Konečná východisková suma sa vymedzí na škále medzi týmito extrémami. Rozsahy uvedené v druhom kroku teda slúžia na kontrolu správnosti pre spracovateľa prípadu.
- Treba poznamenať, že v druhom kroku sa neposkytuje žiadna úprava pre podniky s obratom 500 miliónov eur a viac, keďže takéto podniky prekračujú statické zákonné maximum. Veľkosť

⁸⁵ Odporúčanie Komisie zo 6. mája 2003 týkajúce sa vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov [oznámené pod číslom dokumentu C(2003) 1422] (2003/361/ES).

podniku sa teda zohľadňuje už v rámci dynamického zákonného maxima, ktoré sa používa na určenie východiskovej sumy na účely ďalšieho výpočtu v prvom kroku.

- Uplatňovanie tejto metodiky vrátane použitia tabuliek sa znázorňuje dvoma príkladmi na konci tejto prílohy.

Prvý krok: Výpočet východiskovej sumy na základe závažnosti

Poznámka: Čím závažnejšie je porušenie v rámci svojej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma v tomto prvom kroku.

	Nízka miera závažnosti		Stredná miera závažnosti		Vysoká miera závažnosti	
	<i>statický rozsah</i>	<i>dynamický rozsah v prípade obratu > 500 mil.</i>	<i>statický rozsah</i>	<i>dynamický rozsah v prípade obratu > 500 mil.</i>	<i>statický rozsah</i>	<i>dynamický rozsah v prípade obratu > 500 mil.</i>
Článok 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	0 – 1 mil.	0 – 0,2 % ročného obratu	1 mil. – 2 mil.	0,2 % – 0,4 % ročného obratu	2 mil. – 10 mil.	0,4 % – 2 % ročného obratu
Článok 83 ods. 5 a 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	0 – 2 mil.	0 – 0,4 % ročného obratu	2 mil. – 4 mil.	0,4 % – 0,8 % ročného obratu	4 mil. – 20 mil.	0,8 % – 4 % ročného obratu

Druhý krok: Úprava východiskovej sumy na základe veľkosti podniku (uplatniteľné len na podniky, pre ktoré platí statický zákonný rozsah)

Poznámka: Čím vyšší je obrat podniku v rámci uplatniteľnej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma v tomto druhom kroku.

Článok 83 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

	Nízka miera závažnosti	Stredná miera závažnosti	Vysoká miera závažnosti
Podniky s obratom od 250 mil. do 500 mil. EUR	40 – 100 % východiskovej sumy		

	Nízka miera závažnosti	Stredná miera závažnosti	Vysoká miera závažnosti
	0 – 1 mil.	400 000 – 2 mil.	800 000 – 10 mil.
Podniky s obratom od 100 mil. do 250 mil. EUR	15 – 50 % východiskovej sumy		
	0 – 500 000	150 000 – 1 mil.	300 000 – 5 mil.
Podniky s obratom od 50 mil. do 100 mil. EUR	8 – 20 % východiskovej sumy		
	0 – 200 000	80 000 – 400 000	160 000 – 2 mil.
Podniky s obratom od 10 mil. do 50 mil. EUR	1,5 – 10 % východiskovej sumy		
	0 – 100 000	15 000 – 200 000	30 000 – 1 mil.
Podniky s obratom od 2 mil. do 10 mil. EUR	0,3 – 2 % východiskovej sumy		
	0 – 20 000	3 000 – 40 000	6 000 – 200 000
Podniky s obratom do 2 mil. EUR	0,2 – 0,4 % východiskovej sumy		
	0 – 4 000	2 000 – 8 000	4 000 – 40 000

Článok 83 ods. 5 a 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

	Nízka miera závažnosti	Stredná miera závažnosti	Vysoká miera závažnosti
Podniky s obratom od 250 mil. do 500 mil. EUR	40 – 100 % východiskovej sumy		
	0 – 2 mil.	800 000 – 4 mil.	1,6 mil. – 20 mil.
Podniky s obratom od 100 mil. do 250 mil. EUR	15 – 50 % východiskovej sumy		
	0 – 1 mil.	300 000 – 2 mil.	600 000 – 10 mil.
Podniky s obratom od 50 mil. do 100 mil. EUR	8 – 20 % východiskovej sumy		
	0 – 400 000	160 000 – 800 000	320 000 – 4 mil.
Podniky s obratom od 10 mil. do 50 mil. EUR	1,5 – 10 % východiskovej sumy		
	0 – 200 000	30 000 – 400 000	60 000 – 2 mil.
Podniky s obratom od 2 mil. do 10 mil. EUR	0,3 – 2 % východiskovej sumy		
	0 – 40 000	6 000 – 80 000	12 000 – 400 000
Podniky s obratom do 2 mil. EUR	0,2 – 0,4 % východiskovej sumy		
	0 – 8 000	4 000 – 16 000	8 000 – 80 000

Jednotlivé kroky uplatňovania kapitoly 4 usmernení týkajúcich sa ukladania pokút vrátane tabuliek

Príklad A

Zistilo sa, že spoločnosť spravujúca sociálne média s obratom 200 miliónov EUR predala citlivé údaje svojich používateľov viacerým data brokerom. Na účely tohto príkladu spoločnosť porušila iba článok 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán po vykonaní analýzy všetkých relevantných okolností v danom prípade v súlade s článkom 83 ods. 2 písm. a), b) a g) rozhodol, že porušenie má vysokú mieru závažnosti.

Následne dozorný orgán musí rozhodnúť o východiskovej sume na účely ďalšieho výpočtu. Článok 9 sa uvádza v zozname v článku 83 ods. 5 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorým sa stanovuje, že zákonné maximum predstavuje buď 20 miliónov EUR, alebo 4 % ročného obratu. V takom prípade je obrat podniku nižší ako 500 miliónov EUR, čo znamená, že sa uplatňuje statické maximum a príslušný rozsah. Preto by sa mala zvážiť východisková suma vo výške 20 % až 100 % uplatniteľného zákonného maxima, t. j. suma od 4 miliónov EUR do 20 miliónov EUR. Vzhľadom na skutočnosť, že čím závažnejšie je porušenie v rámci svojej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma, dozorný orgán rozhodne, že východisková suma na základe závažnosti porušenia, ako sa uvádza v prvom kroku, predstavuje 10 miliónov EUR.

V druhom kroku sa východisková suma stanovená v prvom kroku upraví podľa veľkosti podniku. Podnik má ročný obrat 200 miliónov EUR, a preto patrí do rozsahu súm od 100 miliónov EUR do 250 miliónov EUR. Znamená to, že sa východisková suma upraví na sumu vo výške 15 % až 50 % východiskovej sumy. Vzhľadom na skutočnosť, že čím vyšší je obrat podniku v rámci svojej uplatniteľnej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma, dozorný orgán sa rozhodne, že úprava na úroveň 40 % východiskovej sumy stanovenej v prvom kroku je oprávnená na základe veľkosti podniku. Východisková suma po úprave bude v tomto prípade predstavovať 4 milióny EUR.

Na zabezpečenie súladu východiskovej sumy s usmerneniami možno vykonať krížovú kontrolu danej sumy v porovnaní s rozsahmi zahrnutými v uplatniteľnej tabuľke. Pri zohľadnení skutočnosti, že článok 83 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je uplatniteľný, obrat podniku má výšku od 100 miliónov EUR do 250 miliónov EUR a miera závažnosti je vysoká, východisková suma by mala dosahovať 600 000 EUR až 10 miliónov EUR. Dozorný orgán dospeje k záveru, že východisková suma vo výške 4 miliónov EUR patrí do rozsahu od 600 000 EUR do 10 miliónov EUR. Východisková suma je teda v súlade s usmerneniami.

Dozorný orgán následne pokračuje vo výpočte pokuty na základe zvyšnej časti usmernení.

Príklad B

Hotelový reťazec s obratom 2 miliardy EUR porušil článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Dozorný orgán po vykonaní analýzy okolností prípadu v súlade s článkom 83 ods. 2 písm. a), b) a g) rozhodol, že porušenie má strednú mieru závažnosti.

Následne dozorný orgán musí rozhodnúť o východiskovej sume na účely ďalšieho výpočtu. Dozorný orgán najprv zistí, že článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je uvedený v zozname v článku 83 ods. 5 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Obrat podniku dosahuje 2 miliardy EUR, čo je viac než 500 miliónov EUR, a preto sa uplatňuje dynamické maximum. To znamená, že zákonné maximum predstavuje 4 % ročného obratu podniku, t. j. 80 miliónov EUR. Miera závažnosti je stredná, a preto by sa mala zvážiť východisková suma medzi 10 % a 20 %

uplatniteľného zákonného maxima, t. j. od 0,4 % do 0,8 % ročného obratu, čo sa rovná východiskovej sume 8 miliónov EUR až 16 miliónov EUR.

S ohľadom na skutočnosť, že čím závažnejšie je porušenie v rámci svojej kategórie, je pravdepodobné, že tým vyššia bude východisková suma, sa dozorný orgán domnieva, že vzhľadom na závažnosť porušenia by východisková suma mala dosahovať 12 miliónov EUR, t. j. 15 % uplatniteľného zákonného maxima a 0,6 % ročného obratu podniku.

Keďže podnik má ročný obrat vyšší než 500 miliónov EUR a uplatňuje sa dynamické zákonné maximum, veľkosť podniku je už zohľadnená v dynamickom zákonnom maxime použitom na stanovenie východiskovej sumy. V dôsledku toho sa neuplatňuje žiadna ďalšia úprava.

Dozorný orgán následne pokračuje vo výpočte pokuty na základe zvyšnej časti usmernení.